08/231-895/ПР
21.02.2019

КИЇВСЬКА МІСЬКА РАДА

VIII СЕСІЯ VIII СКЛИКАННЯ

РІШЕННЯ

_____№_____ ПРОЕКТ

Про найменування вулиць та провулків у Солом'янському районі міста Києва

Відповідно до Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», Закону України «Про присвоєння юридичним особам та об'єктам права власності імен (псевдонімів) фізичних осіб, ювілейних та святкових дат, назв і дат історичних подій», Закону України «Про засудження комуністичного та націонал-соціалістичного (нацистського) тоталітарних режимів в Україні та заборону пропаганди їхньої символіки», рішення Київської міської ради від 13 листопада 2013 року № 432/9920 «Про затвердження Порядку найменування об'єктів міського підпорядкування, присвоєння юридичним особам та об'єктам міського підпорядкування імен (псевдонімів) фізичних осіб, ювілейних та святкових дат, назв і дат історичних подій у місті Києві», враховуючи протокол засідання Комісії з питань найменувань від 22 червня 2018 року № 3, Київська міська рада

ВИРІШИЛА:

1. Найменувати вулиці та провулки у Солом'янському районі міста Києва згідно з додатком.

2. Виконавчому органу Київської міської ради (Київській міській державній адміністрації) здійснити організаційно-правові заходи щодо виконання пункту 1 цього рішення.

3. Департаменту містобудування та архітектури виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації) врахувати в Реєстрі вулиць та інших поіменованих об'єктів у місті Києві положення пунктів 1-2 цього рішення.

4. Контроль за виконанням цього рішення покласти на постійну комісію Київської міської ради з питань місцевого самоврядування, регіональних та міжнародних зв'язків.

Київський міський голова В. Кличко

ПОДАННЯ:

Київський міський голова В. Кличко

ПОГОДЖЕНО:

Заступник голови Київської міської держаної адміністрації М. Хонда

Виконувач обов'язків директора Департаменту суспільних комунікацій виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської держаної адміністрації) Т. Гузенко

Директор Департаменту містобудування та архітектури виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської держаної адміністрації) О. Свистунов

Постійна комісія Київської міської ради з питань місцевого самоврядування, регіональних та міжнародних зв'язків:

голова постійної комісії О. Березніков

секретар постійної комісії Т. Криворучко

Постійна комісія Київської міської ради з питань культури, туризму та інформаційної політики:

голова постійної комісії В. Муха

секретар постійної комісії О. Поживанов

Начальник управління правового забезпечення діяльності Київської міської ради

Додаток
до рішення Київської міської ради
_____ № _____

Перелік
вулиць та провулків, які найменовуються у Солом'янському районі міста Києва

№ п/п	Проектна назва	Нова назва	Розташування
1.	вулиця Проектна 12975	вулиця Дмитра Григоровича	від вулиці Робітничої до вулиці Повітрофлотської
2.	вулиця Проектна 12976	вулиця Сергія Висоцького	від вулиці Карла Маркса до вулиці Повітрофлотської
3.	провулок Проектний 12977	провулок Сарматський	від вулиці Проектної 12976 до кінця забудови
4.	вулиця Проектна 12978	вулиця Архипа Люльки	від вулиці Проектної 12976 до вулиці Кутової
5.	вулиця Проектна 13057	вулиця Михайла Лучкая	від вулиці Совської до вулиці Виноградної
6.	вулиця Проектна 13058	вулиця Ніла Хасевича	від вулиці Проектної 13057 до вулиці М'ятної
7.	вулиця Проектна 13106	вулиця Сергія Шишка	від вулиці Дмитра Луценка до вулиці Проектної 13111
8.	вулиця Проектна 13111	вулиця Федора Андерса	від вулиці Медової до вулиці Колоскової
9.	вулиця Весняна	вулиця Професора Делоне	від вулиці Карла Маркса до кінця забудови
10.	вулиця Калинова	вулиця Олександра Богомазова	від вулиці Крейсера «Аврора» до вулиці Проектної 13106

11.	вулиця Колоскова	вулиця Антона Ждановича	від вулиці Молодіжної до вулиці Проектної 13106
12.	вулиця Крейсера «Аврора»	вулиця Ганни Арендт	від вулиці Сергія Колоса до вулиці Променистої, вулиці Янтарної, провулку Ягідного
13.	вулиця Межова	вулиця Скіфська	від вулиці Сергія Колоса до вулиці Грушевої
14.	вулиця Нова	вулиця Сильвестра Косова	від вулиці Повітрофлотської до вулиці Робітничої
15.	вулиця Пшенична	вулиця Ґренджі-Донського	від вулиці Кутової до вулиці Проектної 12976
16.	вулиця Соснова	вулиця Василя Седляра	від вулиці Крейсера «Аврора» до вулиці Проектної 13106
17.	вулиця Яблунева	вулиця Івана Білика	від вулиці Садової до вулиці Межової
18.	вулиця Ягідна	вулиця Генерала Павленка	від вулиці Крейсера «Аврора» до кінця забудови
19.	вулиця Янтарна	вулиця Михайла Дерегуса	від вулиці Крейсера «Аврора», провулку Ягідного, вулиці Променистої до кінця забудови
20.	провулок Крейсера «Аврора»	провулок Степана Ерастова	від вулиці Московської до кінця забудови
21.	провулок Ягідний	провулок Марусі Чурай	від вулиці Крейсера «Аврора», вулиці Янтарної, вулиці Променистої до вулиці Ягідної

Київський міський голова В. Кличко

Пояснювальна записка
до проекту рішення Київської міської ради
«Про найменування вулиць та провулків у Солом'янському районі міста Києва»

1. Обґрунтування необхідності видання рішення.

Відповідно до Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», Закону України «Про присвоєння юридичним особам та об'єктам права власності імен (псевдонімів) фізичних осіб, ювілейних та святкових дат, назв і дат історичних подій», Закону України «Про засудження комуністичного та націонал-соціалістичного (нацистського) тоталітарних режимів в Україні та заборону пропаганди їхньої символіки», рішення Київської міської ради від 13 листопада 2013 року № 432/9920 «Про затвердження Порядку найменування об'єктів міського підпорядкування, присвоєння юридичним особам та об'єктам міського підпорядкування імен (псевдонімів) фізичних осіб, протоколи засідань Комісії з питань найменувань від 08 та 13 грудня 2017 року № 6 та від 22 червня 2018 року № 3.

2. Мета і завдання видання рішення.

Мета прийняття рішення – вшанування пам'яті видатних українських громадських, державних, культурних та військових діячів, авіаконструкторів істориків, мовознавців, письменників, науковців, художників, поетеси тощо шляхом найменування вулиць та провулків у Солом'янському районі міста Києва.

3. Загальна характеристика та основні положення проекту рішення.

Департаментом суспільних комунікацій виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації) підготовлено проект рішення Київської міської ради «Про найменування вулиць та провулків у Солом'янському районі міста Києва». Проект рішення містить відомості щодо найменування вулиць та провулків у місті Києві.

4. Стан нормативно-правової бази у даній сфері правового регулювання.

Закон України «Про місцеве самоврядування в Україні»;

Закон України «Про присвоєння юридичним особам та об'єктам права власності імен (псевдонімів) фізичних осіб, ювілейних та святкових дат, назв і дат історичних подій»;

Закону України «Про засудження комуністичного та націонал-соціалістичного (нацистського) тоталітарних режимів в Україні та заборону пропаганди їхньої символіки»;

Постанова Кабінету Міністрів України від 24 жовтня 2012 року № 989 «Про затвердження Порядку проведення громадського обговорення під час розгляду питань про присвоєння юридичним особам та об'єктам права власності, які за ними закріплені, об'єктам права власності, які належать фізичним особам, імен (псевдонімів) фізичних осіб, ювілейних та святкових дат, назв і дат історичних подій»;

Рішення Київської міської ради від 13 листопада 2013 року № 432/9920 «Про затвердження Порядку найменування об'єктів міського підпорядкування, присвоєння юридичним особам та об'єктам міського підпорядкування імен (псевдонімів) фізичних осіб, ювілейних та святкових дат, назв і дат історичних подій у місті Києві»;

Розпорядження Київського міського голови від 19 серпня 2014 року № 175 «Про затвердження Порядку проведення у місті Києві громадського обговорення під час розгляду питань про присвоєння юридичним особам та об'єктам права власності імен (псевдонімів) фізичних осіб, ювілейних та святкових дат, назв і дат історичних подій».

5. Фінансово-економічне обґрунтування.

За інформацією Департаменту фінансів виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації) не потребує додаткового виділення коштів з місцевого бюджету.

6. Прогноз соціально-економічних та інших наслідків видання рішення.

Прийняття рішення сприятиме вшануванню пам'яті видатних українських громадських, державних, культурних та військових діячів, вчених, піаніста, історика, письменників, поетеси тощо, а також демократизації українського суспільства та його просування на шляху до засадничих європейських цінностей.

7. Суб'єкт подання проекту рішення .

Суб'єктом подання даного проекту рішення є Київський міський голова.

8. Доповідач на пленарному засіданні.

Відповідальним за представлення та супроводження проекту рішення на всіх стадіях розгляду є секретар Комісії з питань найменувань Шибанов Ярослав Миколайович (тел. 235-05-65).

Заступник голови Київської
міської державної адміністрації Марина ХОНДА

Звіт
про підсумки громадського обговорення
щодо найменування вулиць і провулків та перейменування провулку у Солом'янському районі міста Києва

Відповідно до розпорядження Київського міського голови від 19.08.2014 № 175 «Про затвердження Порядку проведення у місті Києві громадського обговорення під час розгляду питань про присвоєння юридичним особам та об'єктам права власності імен (псевдонімів) фізичних осіб, ювілейних та святкових дат, назв і дат історичних подій» Департаментом суспільних комунікацій разом з Департаментом інформаційно-комунікаційних технологій виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації) забезпечено проведення електронного громадського обговорення проекту рішення Київської міської ради щодо присвоєння назви скверу у місті Києві.

Громадське обговорення проходило з 06 лютого до 06 квітня 2018 року на єдиному веб-порталі територіальної громади міста в спеціальній рубриці Е-МІСТО – «Громадське обговорення проектів нормативно-правових актів», де кожен користувач мав змогу ознайомитися з запропонованим проектом рішення, висловити свої пропозиції, зауваження, оприлюднити власну редакцію проекту.

Загальні результати обговорення на офіційному веб-порталі Київської міської державної адміністрації:

- вулиці Проектній 12975 у Солом'янському районі назву вулиця Дмитра Григоровича:

	Голосів	Голосів з IP-адрес, з яких подано більше ніж п'ять голосів по кожному проекту	Без урахування фальсифікованих голосів
вулиці Проектній 12975 у Солом'янському районі назву вулиця Дмитра Григоровича			
Кількість «ЗА»	72	0	72 (90 %)
Кількість «ПРОТИ»	8	0	8 (10 %)
Всього голосів	80	0	80

кількість опублікованих редакцій/пропозицій: 0

- вулиці Проектній 12976 у Солом'янському районі назву вулиця Сергія Висоцького:

	Голосів	Голосів з IP-адрес, з яких подано більше ніж п'ять голосів по кожному проекту	Без урахування фальсифікованих голосів
вулиці Проектній 12976 у Солом'янському районі назву вулиця Сергія Висоцького			
Кількість «ЗА»	80	0	80 (81 %)
Кількість «ПРОТИ»	19	0	19 (19 %)
Всього голосів	99	0	99

кількість опублікованих редакцій/пропозицій: 0

- провулку Проектний 12977 у Солом'янському районі назву «провулок Сарматський»:

	Голосів	Голосів з IP-адрес, з яких подано більше ніж п'ять голосів по кожному проекту	Без урахування фальсифікованих голосів
провулку Проектний 12977 у Солом'янському районі назву «провулок Сарматський»			
Кількість «ЗА»	90	0	90 (92 %)
Кількість «ПРОТИ»	8	0	8 (8 %)
Всього голосів	98	0	98

кількість опублікованих редакцій/пропозицій: 0

- вулиці Проектній 12978 у Солом'янському районі назву вулиця Архипа Люльки:

	Голосів	Голосів з IP-адрес, з яких подано більше ніж п'ять голосів по кожному проекту	Без урахування фальсифікованих голосів
вулиці Проектній 12978 у Солом'янському районі назву вулиця Архипа Люльки			
Кількість «ЗА»	83	0	83 (87 %)
Кількість «ПРОТИ»	12	0	12 (13 %)
Всього голосів	95	0	95

кількість опублікованих редакцій/пропозицій: 1

- вулиці Проектній 13057 у Солом'янському районі назву вулиця Михайла Лучкая:

	Голосів	Голосів з IP-адрес, з яких подано більше ніж п'ять голосів по кожному проекту	Без урахування фальсифікованих голосів
вулиці Проектній 13057 у Солом'янському районі назву вулиця Михайла Лучкая			
Кількість «ЗА»	94	0	94 (83 %)
Кількість «ПРОТИ»	19	0	19 (17 %)
Всього голосів	113	0	113

кількість опублікованих редакцій/пропозицій: 3

- вулиці Проектній 13058 у Солом'янському районі міста Києва назву вулиця Ніла Хасевича:

	Голосів	Голосів з IP-адрес, з яких подано більше ніж п'ять голосів по кожному проекту	Без урахування фальсифікованих голосів
вулиці Проектній 13058 у Солом'янському районі міста Києва назву вулиця Ніла Хасевича			
Кількість «ЗА»	147	0	147 (91 %)
Кількість «ПРОТИ»	15	0	15 (9 %)
Всього голосів	162	0	162

кількість опублікованих редакцій/пропозицій: 4

- вулиці Проектній 13106 у Солом'янському районі міста Києва назву вулиця Сергія Шишка:

	Голосів	Голосів з IP-адрес, з яких подано більше ніж п'ять голосів по кожному проекту	Без урахування фальсифікованих голосів
вулиці Проектній 13106 у Солом'янському районі міста Києва назву вулиця Сергія Шишка			
Кількість «ЗА»	85	0	85 (83 %)
Кількість «ПРОТИ»	17	0	17 (17 %)
Всього голосів	102	0	102

кількість опублікованих редакцій/пропозицій: 0

- вулиці Проектній 13111 у Солом'янському районі міста Києва назву вулиця Федора Андерса:

	Голосів	Голосів з IP-адрес, з яких подано більше ніж п'ять голосів по кожному проекту	Без урахування фальсифікованих голосів
вулиці Проектній 13111 у Солом'янському районі міста Києва назву вулиця Федора Андерса			
Кількість «ЗА»	88	0	88 (82 %)
Кількість «ПРОТИ»	19	0	19 (18 %)
Всього голосів	107	0	107

кількість опублікованих редакцій/пропозицій: 0

- вулиці з проектною назвою Весняна у Солом'янському районі назву вулиця Професора Делоне:

	Голосів	Голосів з IP-адрес, з яких подано більше ніж п'ять голосів по кожному проекту	Без урахування фальсифікованих голосів
вулиці з проектною назвою Весняна у Солом'янському районі назву вулиця Професора Делоне			
Кількість «ЗА»	64	0	64 (67 %)
Кількість «ПРОТИ»	31	0	31 (33 %)
Всього голосів	95	0	95

кількість опублікованих редакцій/пропозицій: 1

- вулиці з проектною назвою Калинова у Солом'янському районі назву вулиця Олександра Богомазова:

	Голосів	Голосів з IP-адрес, з яких подано більше ніж п'ять голосів по кожному проекту	Без урахування фальсифікованих голосів
вулиці з проектною назвою Калинова у Солом'янському районі назву вулиця Олександра Богомазова			
Кількість «ЗА»	70	0	70 (74%)
Кількість «ПРОТИ»	24	0	24 (26 %)
Всього голосів	94	0	94

кількість опублікованих редакцій/пропозицій: 0

- вулиці з проектною назвою Колоскова у Солом'янському районі назву вулиця Антіна Ждановича:

	Голосів	Голосів з IP-адрес, з яких подано більше ніж п'ять голосів по кожному проекту	Без урахування фальсифікованих голосів
вулиці з проектною назвою Колоскова у Солом'янському районі назву вулиця Антіна Ждановича			
Кількість «ЗА»	91	0	91 (76 %)
Кількість «ПРОТИ»	29	0	29 (24 %)
Всього голосів	120	0	120

кількість опублікованих редакцій/пропозицій: 4

- вулиці з проектною назвою Крейсера «Аврора» у Солом'янському районі назву вулиця Ганни Арендт:

	Голосів	Голосів з IP-адрес, з яких подано більше ніж п'ять голосів по кожному проекту	Без урахування фальсифікованих голосів
вулиці з проектною назвою Крейсера «Аврора» у Солом'янському районі назву вулиця Ганни Арендт			
Кількість «ЗА»	76	0	76 (77 %)
Кількість «ПРОТИ»	23	0	23 (23 %)
Всього голосів	99	0	99

кількість опублікованих редакцій/пропозицій: 2

- вулиці з проектною назвою Межова у Солом'янському районі назву вулиця Скіфська:

	Голосів	Голосів з IP-адрес, з яких подано більше ніж п'ять голосів по кожному проекту	Без урахування фальсифікованих голосів
вулиці з проектною назвою Межова у Солом'янському районі назву вулиця Скіфська			
Кількість «ЗА»	95	0	95 (90 %)
Кількість «ПРОТИ»	10	0	10 (10 %)
Всього голосів	105	0	105

кількість опублікованих редакцій/пропозицій: 0

- вулиці з проектною назвою Нова у Солом'янському районі назву вулиця Сильвестра Косова:

	Голосів	Голосів з IP-адрес, з яких подано більше ніж п'ять голосів по кожному проекту	Без урахування фальсифікованих голосів
вулиці з проектною назвою Нова у Солом'янському районі назву вулиця Сильвестра Косова			
Кількість «ЗА»	97	0	97 (87 %)
Кількість «ПРОТИ»	14	0	14 (13 %)
Всього голосів	111	0	111

кількість опублікованих редакцій/пропозицій: 1

- вулиці з проектною назвою Пшенична у Солом'янському районі назву вулиця Ґренджі-Донського:

	Голосів	Голосів з IP-адрес, з яких подано більше ніж п'ять голосів по кожному проекту	Без урахування фальсифікованих голосів
вулиці з проектною назвою Пшенична у Солом'янському районі назву вулиця Ґренджі-Донського			
Кількість «ЗА»	123	0	123 (69%)
Кількість «ПРОТИ»	55	0	55 (31 %)
Всього голосів	178	0	178

кількість опублікованих редакцій/пропозицій: 2

- вулиці з проектною назвою Соснова у Солом'янському районі назву вулиця Василя Седляра:

	Голосів	Голосів з IP-адрес, з яких подано більше ніж п'ять голосів по кожному проекту	Без урахування фальсифікованих голосів
вулиці з проектною назвою Соснова у Солом'янському районі назву вулиця Василя Седляра			
Кількість «ЗА»	92	0	92 (62%)
Кількість «ПРОТИ»	57	0	57 (38 %)
Всього голосів	149	0	149

кількість опублікованих редакцій/пропозицій: 0

- вулиці з проектною назвою Яблунева у Солом'янському районі назву вулиця Івана Білика:

	Голосів	Голосів з IP-адрес, з яких подано більше ніж п'ять голосів по кожному проекту	Без урахування фальсифікованих голосів
вулиці з проектною назвою Яблунева у Солом'янському районі назву вулиця Івана Білика			
Кількість «ЗА»	125	0	125 (68 %)
Кількість «ПРОТИ»	59	0	59 (32 %)
Всього голосів	184	0	184

кількість опублікованих редакцій/пропозицій: 3

- вулиці з проектною назвою Ягідна у Солом'янському районі назву вулиця Генерала Павленка:

	Голосів	Голосів з IP-адрес, з яких подано більше ніж п'ять голосів по кожному проекту	Без урахування фальсифікованих голосів
вулиці з проектною назвою Ягідна у Солом'янському районі назву вулиця Генерала Павленка			
Кількість «ЗА»	135	0	135 (69%)
Кількість «ПРОТИ»	62	0	62 (31 %)
Всього голосів	197	0	197

кількість опублікованих редакцій/пропозицій: 3

- вулиці з проектною назвою Янтарна у Солом'янському районі назву вулиця Михайла Дерегуса:

	Голосів	Голосів з IP-адрес, з яких подано більше ніж п'ять голосів по кожному проекту	Без урахування фальсифікованих голосів
вулиці з проектною назвою Янтарна у Солом'янському районі назву вулиця Михайла Дерегуса			
Кількість «ЗА»	135	0	135 (61 %)
Кількість «ПРОТИ»	87	0	87 (39 %)
Всього голосів	222	0	222

кількість опублікованих редакцій/пропозицій: 3

- провулку з проектною назвою Крейсера «Аврора» у Солом'янському районі назву провулок Степана Ерастова:

	Голосів	Голосів з IP-адрес, з яких подано більше ніж п'ять голосів по кожному проекту	Без урахування фальсифікованих голосів
провулку з проектною назвою Крейсера «Аврора» у Солом'янському районі назву провулок Степана Ерастова			
Кількість «ЗА»	103	0	103 (87 %)
Кількість «ПРОТИ»	16	0	16 (13 %)
Всього голосів	119	0	119

кількість опублікованих редакцій/пропозицій: 2

- провулку з проектною назвою Ягідний у Солом'янському районі назву провулок Марусі Чурай:

	Голосів	Голосів з IP-адрес, з яких подано більше ніж п'ять голосів по кожному проекту	Без урахування фальсифікованих голосів
провулку з проектною назвою Ягідний у Солом'янському районі назву провулок Марусі Чурай			
Кількість «ЗА»	182	0	182 (72 %)
Кількість «ПРОТИ»	70	0	70 28 %)
Всього голосів	252	0	252

кількість опублікованих редакцій/пропозицій: 4

Виконувач обов'язків директора
Департаменту суспільних комунікацій Тетяна ГУЗЕНКО

Інформаційна довідка

Григорович Дмитро Павлович (6 лютого (*25 січня) 1883, Київ — †26 липня 1938, Москва) — український авіаконструктор, творець першого гідроплану.

Батьки віддали його до Київського реального училища; обов'язковими були дві європейські мови — німецька і французька. Ще там він почав відвідувати повітроплавний гурток КПІ, заснований у 1905 році, фактичним керівником гуртка був учень Миколи Єгоровича Жуковського, професор механіки Микола Борисович Делоне.

Навчався в Київському політехнічному інституті. Перед закінченням КПІ Дмитро поїхав до бельгійського міста Льєжа, де в одному з інститутів прослухав два семестри, вивчаючи аеродинаміку і теорію двигунів.

Перший його легкий спортивний біплан Г1 з двигуном «Анзані» потужністю 25 кінських сил Григорович побудував з бамбука, який випробував 10 січня 1910 року.

Наступною роботою Григоровича став аероплан, побудований за схемою, що наслідувала конструкцію французького літака «Блеріо XI», але з власною системою управління та конструкцією шасі. Будував його Григорович спільно з київським аматором автомобільного спорту багатієм Ільницьким. Фінансової допомоги Ільницького виявилося достатньо, аби завершити працю над новим аеропланом і продемонструвати на київській виставці повітроплавання. Літак привернув загальну увагу фахівців і аматорів авіації. Журнал «Автомобиль и воздухоплавание» назвав його найкращою конструкцією виставки.

Розробками Григоровича зацікавився Федір Терещенко — ця родина була серед ініціаторів створення КПІ і його меценатів. Терещенко також навчався в Київському політехнічному інституті і мріяв стати авіатором. Його захоплення авіацією було настільки сильним, що у своєму маєтку в селі Червоне Бердичівського повіту він обладнав власну авіамайстерню та аеродром. Федір Терещенко запросив Григоровича до співпраці, невдовзі на світ з'явилися два їхні спільні спортивні аероплани — Г2 і Г3. Конструктором і основним виконавцем усіх робіт був Григорович, меценатом — Терещенко.

Автор майже 80 оригінальних конструкцій літаків найрізноманітнішого призначення, зокрема, гідролітаків. 1913 року, будучи технічним директором авіаційного заводу, Д. Григорович збудував перший у світі гідролітак.

За роки Першої світової війни конструкторське бюро Д. Григоровича створило понад 10 типів гідролітаків. Морський розвідник «М-9» конструкції Д. Григоровича вперше у світі був обладнаний гарматою та міг приземлятися не лише на воду, але й сніг. Літаючий човен ГАСН київського конструктора — перший у світі морський торпедоносець. Д. Григоровичу належить реалізована ним ідея застосування на літаках броні та шасі, що складалося в польоті. Гідролітаки Д. Григоровича вироблялися

в США, Великій Британії, Італії та Франції за проектами, які продав за кордон Тимчасовий уряд Росії.

У часи російської окупації УНР, змушений був працювати на комуністів. Під його керівництвом працювали М. М. Полікарпов, С. П. Корольов, С. А. Лавочкін, М. І. Камов, Г. М. Берієв, І. В. Четверіков, В. Б. Шавров, М. І. Гуревич. Сам авіаконструктор зазнав арештів, був ув'язнений у системі ГУЛАГ СССР.

Інформаційна довідка

Висоцький Сергій Олександрович (нар. 15 липня 1923, Полтава — пом. 19 грудня 1998, Київ) — український історик і археолог, фахівець у галузі давньоруської культури, дослідник графіті та фресок Софії Київської. Доктор історичних наук (1979).

Народився в сім'ї службовців.

Отримавши в юності травму хребта і набувши туберкульозу кісток, провів близько 10 років у ліжку, а як одужав, то став істориком.

Після закінчення історично-філософського факультету Київського університету (1956) тривалий час працював науковим співробітником Державного історико-архітектурного заповідника «Софійський музей» (Київ).

1967–1992 — працював в Інституті археології АН УРСР. Тут захистив кандидатську («Давньоруські написи Софії Київської XI—XIV ст.», 1967) і докторську («Середньовічні написи Софії Київської (за матеріалами графіті XI—XVII ст.)», 1978) дисертації.

Відкриття графіті — це тривалі пошуки, підбір спеціального бокового освітлення, реставрація напису, обробка фото, аналіз особливостей написання кожної літери, притаманних певному часу. Висоцький протягом 30 років так працював у Золотих Воротах, Святій Софії, Видубицькому монастирі, Успенському соборі Києво-Печерської лаври, церкві Спаса на Берестові, Кирилівській церкві.

Автор близько 150 наукових праць. Його дослідження з києворуської епіграфіки здобули широке визнання світової науки, істотно поповнили джерельну базу дослідження культури Київської Русі.

Проектована вулиця розташована у мікрорайоні Жуляни.
У минулому Жуляни були власністю Софійського монастиря.

Інформаційна довідка

Сармати - кочовий іраномовний народ, який належав до іранської групи народів, що мешкав на межі нашої ери у Сарматії, яка займала територію України та прилеглі землі. Споріднений зі скіфами. Інколи називається савроматами. У ранньому новому часі, під впливом ідей сарматизму, нащадками сарматів вважали себе українська шляхта та козаки

Інформаційна довідка

Люлька Архип Михайлович (10 (23) березня 1908, Саварка, Київська губернія, Російська імперія (тепер Саварка, Богуславського району, Київської області, Україна)— 1 червня 1984, Москва, РРФСР, СРСР) — український конструктор авіаційних двигунів. Член-кореспондент АН СРСР (з 1960), академік АН СРСР (1968).

У 1925 закінчив ремісниче училище в Білій Церкві. З другого разу вступив до Київського Політехнічного інституту, який закінчив у 1931. Учень Михайла Кравчука.

У 1937-1939, працюючи у Харківському авіаційному Інституті, створив конструкцію першого в СРСР двоконтурного турбореактивного двигуна (ТРД)

Розробив конструкцію першого у світі двоконтурного турбореактивного двигуна (1939–1941), інших двигунів. Дослідив нові енергетичні речовини.

З 1946 — генеральний конструктор авіаційних двигунів. Згодом під його керівництвом створені потужні турбореактивні двигуни нового типу.

Був піонером розробки турбореактивних двигунів для надзвукової авіації, зробивши перші кроки у цьому напрямі ще в далекі тридцяті роки. Під його керівництвом створюється спеціальне КБ, нині НВО «Сатурн», яке носить його ім'я.

У 1938 році групою Архипа Люльки розроблений двигун РГД-1, що дав змогу літаку розвинути швидкість до 900 км/год. Але справжнє визнання талановитий конструктор здобув у повоєнні роки.

28 травня 1947 року літак Су-11 з двигуном ТР-1 конструкції Люльки розвинув швидкість 900 км/год. Згодом ТР-1 було встановлено на літаки Іл-22. Восени 1957 року відбулися випробування літака Су-7, який вперше перевищив швидкість звуку вдвічі. На базі цього літака згодом були створені бомбардувальник і штурмовик. А один з останніх створених Люлькою двигунів **АЛ-31 Ф** стоїть на всесвітньо відомому Су-27, яким встановлено 27 світових рекордів і виконуються такі фігури вищого пілотажу, як «Колокол» і «Кобра Пугачова». Дітище Архипа Люльки — двигун **АЛ-29** встановлено на макеті-аналозі космічного корабля багаторазового використання «Буран», який свого часу був розроблений у КБ ім. Павла Сухого.

Інформаційна довідка

Лучкай Михайло Михайлович (справжнє прізвище — **Поп**; 19 листопада 1789, Великі Лучки — 3 грудня 1843, Ужгород) — український закарпатський мовознавець, фольклорист та історик. Парох Ужгородського Свято-Преображенського храму (1826—1829, 1831—1843).

Михайло Лучкай народився 19 листопада 1789 року у Великих Лучках на Мукачівщині, в колишній Березькій жупі (комітаті) (тепер Закарпатська область України), у сім'ї багатодітного греко-католицького священика Михайла Попа.

Початкову освіту отримав у рідному селі, потім навчався в Другетівській гімназії в Ужгороді. У 1812 році закінчив філософські студії у гімназії Великого Варадину (тепер — Румунія). Продовжив освіту в греко-католицькій семінарії (конквіті) Святої Варвари у Відні (1812—1816), відвідував лекції в університеті. Був учнем відомих славістів В.Копітара та Й. Добровського.

Протягом 1816—1817 років — священик у рідному селі Великих Лучках, в 1817—1827 роках Лучкай — бібліотекар, архіваріус та керівник консисторії Мукачівського єпархіального управління, директор міської школи в Ужгороді. У 1826 році прийняв ієрейські свячення з рук єпископа Алексія Повчі, і його було призначено парохом Ужгородського Свято-Преображенського храму. Завдяки сприянню отця Івана Фогарашія, 28 липня 1829 року Михайло Лучкай виїхав до Італії. В Італії о. Михайло захопився вивченням архівних матеріалів та філологією. Як наслідок його праці — видання «Граматика слов'яно-руська: або старослов'янська і теперішня, поширена у карпатських горах, малоросійська мова, що є живим її діалектом» (Буда, 1830).

У 1830 році повернувся до Закарпаття, де до кінця життя був священиком в Ужгороді (на Цегельні, парохом Ужгородського Свято-Преображенського храму, 1831—1843 роки); служачи тривалий час єпархіальним шкільним референтом, сприяв заснуванню та впорядкування парафіальних шкіл на території єпархії.

У 1830 Михайло Лучкай видав, у м. Буда «Граматика слов'яно-руська: або старослов'янська і теперішня, поширена у карпатських горах, малоросійська мова, що є живим її діалектом» (написана і видана латиною) — першу на Закарпатті українську граматику з широким використанням народної розмовної мови та фольклору. Сучасники високо оцінили працю вченого. Члени галицького гуртка «Руська трійця» Я.Головацький, М. Шашкевич та І. Вагилевич глибоко поважали автора граматики і вважали його працю найкращою з-поміж усіх, створених на західноукраїнських землях.

Будучи провідником русинських ідей, Лучкай завжди виступав проти шовіністичної політики угорського уряду, спрямованої на денаціоналізацію українського населення Закарпаття, відзначав кровну спорідненість

закарпатських українців з українцями інших західноукраїнських земель та Наддніпрянщини.

Твором, який уславив ім'я Михайла Лучкая, стала написана латиною шеститомна «Історія карпатських русинів» (було видано тільки два томи). Для її написання ним були використані архівні матеріали Мукачівської греко-католицької єпархії, літописи та тогочасна і давня література. У цій праці він довів автохтонний (місцевого походження) характер русинського населення Закарпаття, які заселили цей край задовго до приходу угорців. Перші чотири томи у перекладі українською мовою опубліковано у Пряшеві в «Науковому збірнику Музею української культури» у Свиднику (1883–1891). Тривалий час праця зберігалася у бібліотеці Ужгородського національного університету. З 1999 р., видання «Історії…» здійснює ужгородське видавництво «Закарпаття».

Помер Михайло Лучкай 3 грудня 1843 р. Похований на території Преображенського храму у капличці.

Інформаційна довідка

Хасевич Ніл Антонович (25 листопада 1905, Дюксин, Волинська губернія, Російська імперія - 4 березня 1952, Сухівці, Рівненська область, УРСР, СРСР) – відомий український художник, графік, громадський і політичний діяч, член ОУН і УГВР.

Народився у родині псаломника, з дитинства мав хист до малювання. Перші професійні уроки малювання отримав в іконописній майстерні. У 14 років, внаслідок трагічного інциденту на залізничному переїзді, втратив ліву ногу, на все життя лишившись інвалідом. Вміючи вирізати з дерева, сам виготовив собі протез.

Після лікування навчався в майстерні Василя Леня в Рівному. У 1925 році склав екстерном іспит і здобув атестат Рівненської гімназії. У 1925-1926 рр. працював помічником іконописця. Гроші, отримані від французької залізничної компанії як компенсацію за нещасний випадок, використав на навчання у Варшавській академії красних мистецтв. Хасевич закінчив графічний факультет, живопису навчався у професорів Мілоша та Мечислава Катарбінських, а графіки – у професора Владислава Скочиляса. 1935 року здобув диплом про вищу художню освіту з правом вчителювання в середніх школах.

На початку 1930-х рр. Хасевич поступово переходить від олійного живопису до графіки і починає займатися гравюрами, а саме дереворитами. У цей час молодий художник виставлявся у художніх салонах Львова, Праги, Берліна, Чикаго, Лос-Анджелеса. У 1937 році здобув третій грошовий приз на міжнародній виставці гравюр по дереву у Варшаві. У 1939 році там само вийшов друком художній альбом «Книжкові знаки Ніла Хасевича». Того ж року в американському місті Філадельфія побачив світ художній альбом «Екслібрис Ніла Хасевича». Його роботи високо оцінювались фахівцями, а самого художника порівнювали з Іваном Трушем, Юрієм Нарбутом, Василем Кричевським.

Повернувшись після навчання додому на Волинь, Ніл Хасевич, паралельно із творчістю та роботою учителем у місцевій школі, почав активно займатися громадською і політичною діяльністю: спочатку входить до Волинського українського об'єднання, а згодом вступає до ОУН. На початку Другої світової війни певний час працював у рівненській газеті «Волинь» разом з письменником Уласом Самчуком. Однак, розуміючи справжню мету політики нацистів, з часом залишив мирну роботу, вступив до лав УПА та пішов у підпілля. Серед повстанців був відомий під псевдонімами «Бей-Зота», «Старий», «333», «Левко», «Джміль», «Рибалка».

У підпіллі Хасевич керував друкарнею повстанців, працював художником і редактором періодичних повстанських видань, оформляв листівки, випустив альбом карикатур. Митець розробляв також проекти прапорів, печаток, бланків для повстанців, ескізи бойових відзнак УПА. У

1948 році за визначні заслуги у розбудові повстанського руху, Хасевича було обрано до УГВР від української інтелігенції.

У 1950-1952 рр. доробок художника воєнної й повоєнної доби – 150 дереворитів – було видано за океаном в альбомах «Волинь у боротьбі» та «Графіка в бункерах УПА». Однак оприлюднення підпільних творів Хасевича на Заході стало де-факто смертельним вироком для митця – у 1951 році його роботи потрапили до делегатів Генеральної Асамблеї ООН та іноземних дипломатів. Після цього за розпорядженням з Москви для розшуку художника як «особливо небезпечного бандита» було створено спеціальну міжобласну оперативну групу радянських органів держбезпеки.

Загинув митець 4 березня 1952 року у бою з загоном НКВС у бункері на хуторі біля села Сухівці, що за 12 км від містечка Клевань Рівненської області.

Інформаційна довідка

Шишко Сергій Федорович (25 червня 1911, м. Носівка, нині Чернігівська область — 26 квітня 1997) — український художник, Народний художник Української РСР, Народний художник СРСР.

Сергій Федорович Шишко народився 25 червня 1911-о року в селі Носівка Ніжинського району на Чернігівщині в родині ветеринарного лікаря. У 1919-у році разом з батьками переїхав до міста Ніжина. Тут в початковій школі отримав перші уроки у вчителя малювання П. Лапи, якого він завжди згадував з великою повагою і любов'ю. Саме цей учитель зумів прищепити своєму учневі любов до мистецтва і допоміг першими практичними уроками і професійними порадами, що зіграло значну роль у становленні Сергія Шишка як художника з власним почерком.

У 1929-33-у роках Шишко навчався в Київському художньому інституті у Федіра Кричевського. У 1943-у році закінчив Ленінградську Академію мистецтв, де його викладачем був Б. Йогансон.

Сергій Шишко – народний художник України з 1964-о року; народний художник СРСР з 1974 року. У 1982-у році став лауреатом Державної премії України ім. Т. Г. Шевченка.

Жив і працював Сергій Федорович у Києві. Багато малював це місто: відомі його роботи "Володимирська гірка" (1946), "Дніпро. Краєвид на Поділ" (1950), "Дніпро вранці" (1953), "Новий Київ" (1960), "Київська далина" (1974). Також створив цикли самаркандських і загорських етюдів (1942), фронтових етюдів і етюдів зруйнованого Києва (1944), цикл карпатських краєвидів (1947), пейзажі шевченківських місць, кримські етюди (1956), індустріальні пейзажі тощо.

Роботи художника представлені в Національному художньому музеї України, Сімферопольському, Сумському, Одеському, Чернігівському та багатьох інших художніх музеях і приватних коллекціях.

Похований у Києві на Байковому кладовищі.

Інформаційна довідка

Андерс Федір Фердинандович (2 червня 1868, Київ —31 травня 1926, Київ) — інженер-конструктор, конструктор першого в Україні дирижабля.

Народився 2 червня 1868 року в Києві. Навчався у реальному, потім — у землемірному училищах. Імовірно, у 1918 році заочно закінчив Київський політехнічний інститут.

У 1911 році збудував перший в Російській імперії дирижабль м'якої конструкції «Київ». 9 жовтня 1911 року він здійснив перший в Російській імперії публічний політ на дирижаблі власної конструкції.

Дирижабль «Київ», який сконструював Ф. Андерс, перевіз близько 200 пасажирів. Оболонка дирижабля мала 36,5 м у довжину, 7 метрів у діаметрі, робочий газ — водень, ємність оболонки — 1 000 м³. Гондола була обладнана мотором «НАГ» у 60 кінських сил.

29 серпня 1912 року сталася катастрофа. Дирижабль вирушив з Києва в напрямку Чернігова і за 12 верст від Остра згорів. Причини загоряння невідомі. Припускається несправність системи подачі палива до двигуна.

Згодом інженер сконструював інший дирижабль — «Київ-2», гондола якого мала форму човна й могла триматися на воді в разі приводнення.

За деякими даними, Ф. Андерс близько року працював у Німеччині на заводах Цеппеліна.

Помер 31 травня 1926 року. Похований на старому Байковому цвинтарі Києва.

Проектована вулиця споруджується як нова під'їзна дорога до Міжнародного аеропорту «Київ» у Жулянах. Крім того, у Києві на Чоколівці, неподалік від аеропорту, раніше вже існувала вулиця Федора Андерса. Ця вулиця зникла внаслідок перепланування місцевості наприкінці 1970-х рр.

Інформаційна довідка

Оскільки вулиця Весняна вже існує в іншому районі Києва, проектна назва не може бути залишена без змін.

Делоне Микола Борисович (21 січня (2 лютого) 1856, Москва — 20 березня 1931, Ленінград) — російський та український науковець, математик. Професор Київського політехнічного інституту (1906—1928). Засновник Київського товариства повітроплавання. Батько математика Бориса Делоне і генетика Лева Делоне, прадід поета, правозахисника і дисидента Вадима Делоне.

У Київському політехнічному інституті Микола Делоне працював з перервами до 1928 р. Був професором фізики та завідувачем фізичним кабінетом Київського комерційного інституту, а з січня 1908 по листопад 1909 року приват-доцент, читав лекції з прикладної математики в Київському університеті.

З 1896 року дізнавшись від Миколи Жуковського про польоти Отто Лілієнталя на планерах, він зайнявся систематичними дослідженнями моделей планерів. У Київському політехнічному інституті Микола Делоне стає незмінним керівником студентського повітроплавного гуртка, створеного в 1909 р., а незабаром Микола Делоне виступає одним із засновників Київського товариства повітроплавання. З 1909 року Микола Борисович починає читати для студентів Київського політехнічного інституту курс лекцій з основ повітроплавання, не отримуючи за це жодної копійки. Також його запрошували читати лекції в інститутах Харкова, Полтави, Катеринослава, Бердичева, Умані, Єлисаветграда, Проскурова.

У 1919 році був заарештований денікінською контррозвідкою, і його дружині Надії Олександрівні, яка була за переконаннями монархісткою, довелося через своїх знайомих визволяти свого чоловіка.

Уже після встановлення Радянської влади в Україні Микола Борисович із запалом повертається до своєї справи. Він виступає постійним консультантом для студентів-ентузіастів авіації, які створили в Київському політехнічному інституті Авіаційне науково-технічне товариство (АНТТ).

У 1928 році переїхав до Ленінграда, де й помер 20 березня 1931 року.

Проектна вулиця прилягає до території Міжнародного аеропорту «Київ» у Жулянах.

Інформаційна довідка

Оскільки вулиця Калинова вже існує в іншому районі Києва, проектна назва не може бути залишена без змін.

Богомазов Олександр Костянтинович (*27 березня (7 квітня) 1880, Ямпіль Харківської губернії, нині смт Сумської області — †3 червня 1930, Київ) — український графік, живописець, педагог, теоретик мистецтва.

Був чільним представником українського й світового авангарду. 1914 року написав трактат «Живопис та Елементи» у якому розглянув взаємодію Об'єкта, Митця, Картини та Глядача, а також теоретично обґрунтував пошуки художнього авангарду.

Пройшов у своїй творчості декілька творчих періодів. Найвідоміші — кубофутуризм (1913–1917) та спектралізм (1920–1930).

Жив і працював у Києві.

1914 — разом з Олександрою Екстер організував у Києві мистецьке об'єднання «Кільце».

1922—1930 — професор Київського художнього інституту (нині Національна академія образотворчого мистецтва і архітектури). Серед учнів Петро Сабадиш.

Похований в Києві на Лук'янівському цвинтарі

Практично одразу після смерті ім'я та творчий доробок О.Богомазова було викреслено з історії епохи. Лише у середині 1960-х під час «відлиги» його ім'я та творчість були перевідкриті групою молодих київських мистецтвознавців (Дмитро Горбачов, Леонід Череватенко та інші).

Інформаційна довідка

Оскільки вулиця Колоскова вже існує в іншому районі Києва, проектна назва не може бути залишена без змін.

Жданович Антін Микитович (рік народження невідомий – після 1660-го) – український державний та військовий діяч часів визвольної війни Богдана Хмельницького, дипломат, полковник Київський (1650-1653, 1655-1656), наказний гетьман, посол до Османської імперії (1650, 1651), Речі Посполитої (1653), Московського царства (1654), генеральний суддя (1656). На переконання гетьмана Хмельницького, був одним з кращих полководців козацького війська.

Походив зі шляхетного роду Ждановичів з Київщини. У 1648 році служив сотником реєстрового Чигиринського полку, активно підтримав козацьке повстання під проводом Богдана Хмельницького. 1649 чи 1650 року призначений полковником Київським. Політичні зусилля полковника у цей час були спрямовані на активізацію дипломатичних відносин між гетьманом Хмельницьким та турецьким султаном. У 1650 році очолив успішну дипломатичну місію до Стамбулу у ході якої домовився про військову підтримку Османською імперією та її васалами (Кримським ханством, Молдовою та Волощиною) Війська Запорозького.

Навесні 1651 року склалося загрозливе становище на північних кордонах України. Передбачаючи можливе вторгнення на українські землі військ литовського князя Радзивілла, Хмельницький наказав Київському, Ніжинському, Переяславському та Чернігівському полковникам організувати захист північних рубежів. Влітку того ж року року основні сили полковника Ждановича зосереджувалися безпосередньо в Києві. У результаті поразки козацьких військ на Чернігівщині, наприкінці липня литовці підійшли під самий Київ. Замість переходу до «глухої оборони» (до якої місто у той час було непридатним), Антін Жданович дозволив литовцям узяти його без бою, розраховуючи заманити противника всередину, щоб потім розгромити його за підтримки повсталих киян. Але цей план провалився через зраду у козацькому стані.

З 1656 року, вже у ранзі генерального судді, Антін Жданович неодноразово направлявся «від його милості пана гетьмана для слідства в різних ділах» розбиратися. Зокрема навесні того ж року гетьманська комісія Ждановича вирушила на Могильовщину та Гомельщину – білоруські землі, що на той час контролювалися Військом Запорозьким – для розбору скарг білоруського населення на козацьких полковників. Гетьманський уряд, посилаючи комісію Ждановича у Білорусь, мав на меті зняти напруження у стосунках з місцевим населенням (провівши низку показових покарань) і зберегти політичний контроль над цими територіями.

У 1657 році Богдан Хмельницький призначив Ждановича наказним гетьманом над 10-тисячним козацьким корпусом, який було послано на

допомогу шведському королю Карлові X Густаву і трансільванському князеві Юрієві II Ракоцію, які готувалися до наступу на Річ Посполиту. У результаті успішних військових дій союзників, полковник Жданович до середини червня захопив дві польські столиці – Краків та Варшаву, а також низку інших польських міст. Однак, у результаті наростання суперечностей поміж учасниками антипольської коаліції, корпус Ждановича самовільно полишив Польщу та повернувся в Україну.

Після смерті Хмельницького, Жданович підтримав претендента на гетьманство Івана Виговського та надалі був прихильником його політичного курсу. Брав участь у Конотопській битві 1659 року. У лютому 1660 року під час боїв під Могилевом-Подільським потрапив у московський полон. Подальша доля невідома.

Інформаційна довідка

Проектна назва не відповідає вимогам Закону України «Про засудження комуністичного та націонал-соціалістичного (нацистського) тоталітарних режимів в Україні та заборону пропаганди їхньої символіки»

Ганна Арендт (Hannah Arendt) (14 жовтня 1906 – 4 грудня 1975) була народженою в Німеччині, а за життя стала відомим американським політологом-теоретиком. Її 18 книг і численні статті, починаючи від робіт по тоталітаризму і закінчуючи її роздумами та судженнями і досі суттєво впливають на політичну філософію. Арендт, безумовно, є одним з найважливіших мислителів двадцятого століття.

Після закінчення вищої школи в 1924 році, Ганна вступила до Університету Марбурга, де провела рік вивчаючи філософію з Мартіном Гайдеґером. Згідно з Гансом Йонасом, її єдиним однокласником-євреєм німецького походження, впродовж року в університеті Арендт почала довгі і проблематичні романтичні стосунки з Гайдеґером через які вона піддавалась критиці, через підтримку Гайдеґером нацистської партії в період, коли він був ректором Університету Фрейбурга. В 1926 році вона перейшла до Університету Хейделберга, де в 1929 році завершила свою дисертацію під керівництвом екзистенціаліста-філософа-психолога Карла Ясперса. Її тезою було «*Der Liebesbegriff bei Augustin: Versuch einer philosophischen Interpretation*».

В Берліні 1929 року, коли її дисертацію було опубліковано, Ганна вийшла заміж за Гюнтера Стерна, пізніше відомого як Гюнтер Андерс. Вони розлучились в 1937 році. В 1932 році Арендт була глибоко стурбована повідомленнями про виступи Хайдеггер на націонал-соціалістичних зборах. Пишучи, Ганна просила Мартіна Хайдеггер заперечити чутки, що він перейшов на сторону націонал-соціалізму. У відповіді він сказав, що не хоче заперечувати чуток (які є правдою), але запевнив, що почуття до неї залишились незмінними. Вона досліджувала антисемітизм деякий час перед арештом і коротким ув'язненням Гестапо в 1933 році.

В 1933 році Арендт змінила Німеччину на Чехословаччину, а потім і на Женеву, де працювала деякий час в Лізі Націй. Впродовж роботи у Франції вона працювала, щоб допомогти єврейським біженцям.

В 1937 році її було позбавлено Німецького громадянства. В 1940 вона вийшла заміж за Німецького поета і філософа-марксиста Генріха Блюхера, одного з засновників Комуністичної партії Німеччини, з якої його було виключено через роботу з Миротворчою партією. В травні 1940 року, після Німецького вторгнення до Франції, Арендт було затримано як «ворожого чужинця» в таборі Гурс, але вона змогла втекти до того, як німці дістались до цієї території.

Арендт покинула Францію в 1941 році з її чоловіком та матір'ю, подорожуючи через Португалію до Сполучених Штатів. Вони покладались на візи, незаконно виготовлені Американським дипломатом Хірамом Бінгхемом, який таким чином допоміг 2500 євреїв-біженців.

Починаючи з 1944 року вона була директором досліджень для Комісії Європейської Єврейської культурної перебудови, і з цієї причини поїхала до Європи після закінчення війни.

Впродовж Другої світової війни Арендт працювала на *Youth Aliyah*, сіоністську організацію, яка рятувала тисячі дітей з голокосту і розміщала їх в Британському мандаті в Палестині. Вона стала близьким другом Карла Ясперса і його дружиною, покращуючи глибоку міжнародну інтелектуальну дружбу з ним. Також вона почала займатись журналістикою з відомим Американським автором Мері МакКарті.

В 1950 році Арендт отримала статус громадянки США.

В 1959 році вона була визнана першим жінкою-доцентом в Прінстоні. Вона також викладала в Університеті Чикаго з 1963 по 1967 рік, де була членом Комітету соціальних наук; Новій школі в Манхеттені, де викладала як професор університету з 1967 року до самої смерті (1975 року); Єльському Університеті, де була супутником, як і в Центрі передових досліджень Уестлендського Університету.

Хоча Арендт залишилась активістом Сіоністів, як впродовж, так і після Другої світової війни, вона дала ясно зрозуміти, що брала участь в створенні єврейсько-арабської федеративної держави в Палестині, а не чисто єврейської держави. Вона вважала, що це шлях звернутись до відсутності громадянства в євреїв і уникнути пасток націоналізму.

Вона була обрана членом Американської Академії мистецтва і науки в 1962 році і членом Американської Академії мистецтва і грамоти в 1964 році.

У своїй праці *«Витоки тоталітаризму» (англ. The Origins of Totalitarianism)* Арендт простежила витоки комунізму та нацизму до антисемітизму. Ця робота викликала багато дискусій, оскільки авторка в ній порівнювала риси двох політичних систем, які до цього вважалися ідеологічно протилежними.

Інформаційна довідка

Оскільки вулиця Межова вже існує в іншому районі Києва, проектна назва не може бути залишена без змін.

Скіфи – екзоетнонім, що на сьогодні застосовується практично до всіх іраномовних кочових племен, що мешкали у VII—III ст. до н. е. на землях Великого Євразійського Степу, тобто від степів сучасної України на заході й до сучасної Монголії та Китаю на сході. Всю цю територію іноді називають Велика Скіфія.

Назва пов'язана зі скіфськими курганами V-IV ст. до н. е., що були виявлені та досліджувались археологами поблизу Жулян у 2-ій пол. XX ст.

Інформаційна довідка

Сильвестр Косів (*у миру – Косів Стефан Адамович;* (близько 1600, Жировиці, Вітебське воєводство, Річ Посполита - 13 квітня 1657, Київ, Військо Запорозьке) – видатний український культурний, освітній і релігійний діяч XVII ст., інтелектуал, філософ, письменник, православний митрополит Київський, Галицький та всієї Руси (1647-1657), близький соратник Петра Могили та гетьмана Богдана Хмельницького. Активний противник унії Війська Запорозького та Московського царства у 1654 році. Обстоював незалежність Української православної церкви. Один із засновників Києво-Могилянської академії.

Походив з білоруського шляхетного роду, народився у спадковому родовому маєтку Жировиці на Вітебщині. Освіту здобув у Вільні, Любліні і Замості, після цього вчителював у Віленьскій та Львівській братських школах.

У 1631 році переїхав до Києва, де прийняв чернечий постриг у Києво-Печерській лаврі та брав активну участь у розвитку освіти: спочатку став префектом Лаврської монастирської школи, а через рік – префектом Києво-Могилянської колегії, де викладав риторику і філософію. Дуже скоро став одним з найближчих соратників митрополита Петра Могили та провідним співтворцем його реформ. Брав активну участь у роботі заснованого Могилою наукового гуртка «Могилянський Атенеум», метою якого було виховання освіченого духовенства та письменників-полемістів.

У 1634 році був висвячений на єпископа Мстиславського, Оршанського та Могилевського. Після смерті Петра Могили, у 1647 році був обраний митрополитом Київським, Галицьким і всієї Руси. Був переконаним прихильником ідеї самостійності українських земель, активно підтримав повстання Богдана Хмельницького. У грудні 1648 року від імені киян вітав козацьке військо та гетьмана під час урочистого в'їзду до міста через Золоті ворота. Вважається, що саме під впливом митрополита Сильвестра Косова Богдан Хмельницький усвідомив війну проти Речі Посполитої не як чергове козацьке повстання за привілеї, а як національно-визвольну війну проти польського панування на українських землях.

Будучи категоричним противником зближення з Московським царством, разом з полковником Іваном Богуном виступив проти підписання Переяславської угоди у 1654 році. В умовах посилення російського впливу, активно протидіяв спробам Москви перевести Київську митрополію у канонічне підпорядкування Московського патріарха. Обстоював незалежність Української православної церкви та її номінальне перебування в юрисдикції Константинопольського патріархату.

Автор яскравих богословсько-полемічних творів своєї доби, таких як «Дидаскалія» (наука про сім таїнств), «Екзегезис» (документальна розповідь про київські православні школи, зокрема про початки Києво-Могилянського колегіуму), «Патерикон» (полемічний твір на захист Києво-

Печерської лаври від посягань католиків та протестантів), багатьох полемічних творів, спрямованих проти Берестейської унії.

Помер у 1657 році у Києві, похований біля Успенського собору Києво-Печерської лаври.

Проектована вулиця розташована у мікрорайоні Жуляни.
У минулому Жуляни були власністю Софійського монастиря.

Інформаційна довідка

Оскільки вулиця Пшенична вже існує в іншому районі Києва, проектна назва не може бути залишена без змін.

Ґренджа-Донський Василь Степанович (24 квітня 1897, Волове, Закарпаття, Угорське королівство, Австро-Угорська імперія – 25 листопада 1974, Братислава, Чехословацька Соціалістична Республіка) – український поет, прозаїк, драматург, публіцист, перекладач, громадський і політичний діяч Закарпаття, один із творців Карпатської України. За домінуючою на сьогодні науковою версією є автором літературної обробки тексту народної пісні «Пливе кача по Тисині», яка стала загальновідомою в Україні під час подій Революції Гідності та вважається неофіційним гімном-реквіємом за полеглими Героями Небесної Сотні.

Походив з бідної верховинської родини. З ранніх років, одразу по закінченні народної школи, почав працювати спочатку помічником дяка, згодом – листоношею. У вільний від праці час займався самоосвітою і склав іспити за повний курс тогочасної школи, вивчив угорську мову.

У 1915 році мобілізований до австро-угорської армії, невдовзі тяжко поранений на фронтах Першої світової війни. Лікувався у Будапешті, за цей час, самостійно навчаючись, закінчив Торговельну академію. У 1921 році повернувся на Закарпаття та працював в Ужгородському банку. З того часу розпочав літературну діяльність.

З ім'ям Василя Ґренджі-Донського тісно пов'язані розвиток і становлення нової української літератури та національне відродження на Закарпатті. Його збірка поезій «Квіти терньом», що вийшла друком у 1923 році, була першою на Закарпатті книгою світського автора, написаною українською літературною мовою, а інша - «Шляхом терновим», 1924 року видання – першою книгою, опублікованою українським фонетичним правописом. Згодом з'явилися і знакові прозові твори письменника – історична поема «Червона скала» (1930), історична повість «Ілько Липей — карпатський розбійник».

З осені 1938 року Ґренджа-Донський активно долучився до процесу становлення незалежної Карпатської України. Спочатку був редактором «Урядового Вісника Правительства Карпатської України», а згодом, у 1939 році, редагував щоденну газету «Нова свобода». Після окупації Карпатської України фашистською Угорщиною був ув'язнений у концтаборах. Після звільнення наприкінці 1939 року утік до Словаччини (Братислава), де до кінця своїх днів працював бухгалтером і продовжив літературну та публіцистичну діяльність.

Подіям, пов'язаним з розбудовою Карпатської України, присвятив цінну книгу спогадів «Щастя і горе Карпатської України. Щоденник. Спогади».

В історії культурного розвитку Закарпаття Василеві Ґренджі-Донському належить одне з провідних місць. Його активна культурно-громадська діяльність у 20-30 роках XX століття сприяла національному самоутвердженню українського населення краю, а активна літературна діяльність посприяла долученню локального письменства Закарпаття до загальноукраїнського літературного процесу. Він одним з перших у літературній творчості почав утверджувати ідею возз'єднання Закарпаття з Україною.

Інформаційна довідка

Оскільки вулиця Соснова вже існує в іншому районі Києва, проектна назва не може бути залишена без змін.

Седляр Василь Теофанович (12 квітня 1899, Христівка —13 липня 1937, Київ, тюрма НКВС СРСР) — український художник, митець-монументаліст, графік, художній критик, педагог, належав до творчої групи «бойчукістів».

Жертва сталінського терору.

Народився на хуторі Христівка Зіньківського повіту, Полтавської губернії в родині селянина, українець.

Навчався у Києві, в Художній школі (1915–1919). Від лютого 1919 року в майстерні монументального мистецтва професора Михайла Бойчука в Українській державній академії мистецтв (1919—1923).

Один із засновників та ідеолог-теоретик Асоціації революційного мистецтва України (АРМУ); член художнього об'єднання «Жовтень» (з 1930 р.), викладач і директор (в 1923-30 рр.) Межигірського художньо-керамічного технікуму (1923–1928) та Технологічного інституту кераміки і скла в Межигір'ї (1928–1930), викладач Київського художнього інституту (1930–1936).

Страчений органами НКВД СРСР 13 липня 1937 року. Реабілітований більшовицьким режимом 1 лютого 1958.

Седляр працював у ділянках монументального і станкового малярства, станкової ти книжкової графіки, декоративно-ужиткового мистецтва. Всі розписи Седляра знищені.

Особливістю портретів Седляра є орієнтація на фресковий монументальний розпис з узагальненістю форм і площинністю. Графіка Седляра тушшю схожа на керамічні розписи (ілюстрації до «Кобзаря» Т. Шевченка разом з В. Вайсблатом (Ол. Гер) 1931і 1933). Седляр працював й у мист. кераміці: фаянс, майоліка (1924–1929), виготовляв картони для тематичних килимів (1936). Також зробив ілюстрації до книжок В. Маяковського, Г. Шкурупія, І. Франка, А. Головка та інш. Седляр автор статей на мистецькі теми у журналах «Нове Мистецтво», «Критика», «Авангард», вид. АХРР і АРМУ у 1926–1930.

У 2009 році київські видавництва «Дух і Літера» та «Оранта» випустили нове видання «Кобзаря» Т. Шевченка зі всіма (в тому числі, з 18 кольоровими) ілюстраціями Василя Седляра (ініціатор перевидання та післямова — Артур Рудзицький, редактор — Степан Захаркін, коментарі — Євген Нахлік). 2012 року книга була перевидана у чорно-білому варіанті.

Перша персональна виставка творів Василя Седляра була проведена 11-20 вересня 2009 року у Національному музеї образотворчого мистецтва України.

Інформаційна довідка

Оскільки вулиця Яблунева вже існує в іншому районі Києва, проектна назва не може бути залишена без змін.

Бі́лик Іва́н Іва́нович (1 березня 1930, Градизьк, сучасна Полтавська область, УРСР — 27 листопада 2012, Київ, Україна) — український письменник, історичний романіст, перекладач болгарської літератури, лауреат Шевченківської премії (1991).

У 1950-ті роки вчителював у сільській школі, безуспішно намагався поступити на архітектурний та історичний факультети, до театрального інституту. 1961 року закінчив факультет журналістики Київського університету. Працював у редакціях газет («Робітнича газета», «Молодь України», «Літературна Україна»).

Друкувався з 1956 року. Член Спілки письменників України з 1967 року.

Автор сенсаційних українських історичних романів радянських часів — «Меч Арея» (1972) і «Похорон богів» (1986).

Відразу після видання обидві книги стали бестселерами. Втім, «Меч Арея» 1972 року заборонили та вилучили з бібліотек, нерозпродані примірники — з книгарень (встигли знищити 5 тисяч примірників — із 65 тисяч накладу). Письменника примусили звільнитися з роботи в редакції «Літературної України» (3,5 роки був безробітним, лише 1976 р. вдалося влаштуватися в редакцію часопису «Всесвіт» на посаду «секретар-друкар»), позбавили права друкуватись, піддали цькуванню в пресі.

Після того книжка в СРСР поширювалася «з рук у руки», але була перевидана за кордоном — у Канаді, Америці, Великій Британії та інших країнах. На теперішній час витримала 15 перевидань (в тому числі 9 — за кордоном).

Відомий також як перекладач творів сучасних болгарських письменників (Е. Коралова, Е. Станева, П. Вежинова, А. Гуляшки, І. Давидкова, І. Петрова, К. Калчева, Б. Димитрової, Б. Райнова, М. Марчевського та інших).

Помер після тривалої хвороби у віці 82 років.

Проектна вулиця, якій пропонується присвоїти ім'я Івана Білика, прилягає до проектної вулиці, якій пропонується присвоїти назву «Скіфська».

Інформаційна довідка

Оскільки вулиця Ягідна вже існує в іншому районі Києва, проектна назва не може бути залишена без змін.

Павленко Віктор Олексійович (10 листопада 1886–1932) — український громадсько-політичний і військовий діяч. Генерал-хорунжий армії Української Народної Республіки.

Народився у 1888 році на Кубані. Закінчив Юнкерське піхотне училище (1909), Качинська авіаційна школа. З 1914 по 1917 підполковник авіації царської армії, командував повітряною охороною ставки Верховного головнокомандуючого — імператора Миколи II в м. Могилеві.

У травні 1917 делегат Першого Всеукраїнського військового з'їзду, на якому був обраний до складу Українського Генерального Військового Комітету та Ради Військових Депутатів (які ввійшли до Української Центральної Ради). У листопаді — грудні 1917 начальник Київського Військового Округу (КВО). В листопаді 1917 — сформував дві сердюцькі дивізії (бл.12 тис. чоловік; командир — полковник Ю.Капкан та генерал О. Греков), чим було покладено початок створенню гвардійських частин української армії. Ініціатива Павленка зазнала нищівної критики зі сторони соціалістично настроєних керівників Генерального Секретаріату Військових Справ УНР. Незабаром Павленка звинуватили у намаганні створити регулярну українську армію, яка «була досі і буде надалі знаряддям пануючих класів в їх боротьбі проти селянства і робітництва». В кінці грудня 1917 — усунений з посади начальника КВО, а сформовані ним частини демобілізовано.

З квітня 1918 — очолив військово-повітряні сили Української Держави. За сприяння гетьмана він створив 16 авіаційних загонів загальною чисельністю близько 500 літаків. Його заходами було створено кадрові авіаційні загони при українських корпусах.

З листопада 1918 — грудня 1920 — командуючий авіацією Армії УНР. Сформував чотири авіаційні полки, ескадру бомбовозів, почав створювати авіаційну школу. На початку літа 1919 — авіація УНР та ЗУНР складалася з 22 літаків. З 1919 по 1921 був начальником запілля Армії УНР і віце-міністром військових справ. У 1920 отримав військове звання генерал-хорунжого Армії УНР.

У 1921 створив у м. Бидгощі (Польща) авіаційну школу, в якій навчалось 50 українських військових авіаторів. З 5 серпня — 15 листопада 1921 — виконував обов'язки військового міністра УНР. З 1921 по 1926 перебував в еміграції.

В 1926 повернувся на Кубань. З 1926 по 1932 працював сторожем у колгоспі. У 1932 помер під час голодомору на Кубані.

Проектна вулиця прилягає до території Міжнародного аеропорту «Київ» у Жулянах.

Інформаційна довідка

Оскільки вулиця Янтарна вже існує в іншому районі Києва, проектна назва не може бути залишена без змін.

Дерегус Михайло Гордійович (22 листопада (5 грудня) 1904, Веселе — 31 липня 1997, місто Київ) — графік і живописець. Народний художник СРСР (1963), член-кореспондент Академії мистецтв СРСР (1958), член-кореспондент Академії мистецтв України (1996), професор (1995).

Народився у селі Веселому в родині фельдшера. Малював змалку, мріяв стати художником. Трудову діяльність розпочав у 1923 році вчителем малювання у семирічній школі.

У 1923—1930 роках навчався у Харківському художнім інституті. Працював у царині графіки й живопису, але захоплення графікою переважало. У дитинстві багато читав і мріяв ілюструвати книжки. Особливо його приваблювали твори Шевченка та Гоголя.

У 1932—1941 роках працював у Харківському художнім інституті спочатку асистентом, а з 1935 року — доцентом. Одночасно, від 1934 року викладав у Харківському художньому училищі. У 1938 році обраний членом Спілки художників Української РСР.

Під час німецько-радянської війни перебував у евакуації.

У 1944—1946 роках — директор Державного музею українського мистецтва. У 1947—1949 роках — керівник майстерні історико-батального живопису Харківського художнього інституту.

Не оминула Дерегуса хвиля боротьби з українським націоналізмом у післявоєнні роки. Його було звинувачено тільки за те, що на занятті поставив студентам малювати натурника у червоних шароварах і з шаблею в руці.

З 1962 року — керівник графічної майстерні Академії мистецтв СРСР у Києві. У 1982—1987 роках — секретар правління Спілки художників України. З 1995-го року — професор Української академії мистецтв.

У Дерегусових роботах поетично відображено народних героїв, історію, природу та побут України.

Дерегус почав ілюструвати книжки відомих українських письменників ще з 1937 року. Він ілюстрував "Енеїду" Котляреського. Пізніше, уже в 50-ті роки з'явились нові ілюстрації до творів Гоголя, зокрема "Майської ночі, "Тараса Бульби", "Ночі перед Різдвом", "Сорочинського ярмарку", "Вечорів на Івана Купала", позначені винятковою майстерністю, поетичністю, знанням етнографії і, звичайно, народним гумором. У 60-ті роки з'явилися ілюстрації до поезій Лесі Українки. Вони були відзначені Шевченківською премією. Як стверджує Ігор Шаров, сам митець роповідав про свою роботу над ілюстраціями до роману Натана Рибака "Переяславська Рада": *"Спочатку я виконав*

ілюстрації до першої частини роману. Це була серйозна копітка робота. Сторінки визвольної боротьби під проводом Богдана Хмельницького я знав давно, але коли зайнявся цим докладно, то виявилося, що це були знання поверхові. Довелося заглибитися у документи з історії України, Росії та Польщі. буквально вивчав кожний факт заново, а згодом все це втілював у художньому задумі. Коли письменник закінчив другу книгу роману, то я виконав ілюстрації й до неї. Ця робота тривала понад сім років, але я отримував від неї насолоду", – цитату взято з книжки Художники України; 100 видатних імен.

Помер 31 липня 1997 року. Похований у Києві на Байковому кладовищі.

Інформаційна довідка

Проектна назва не відповідає вимогам Закону України «Про засудження комуністичного та націонал-соціалістичного (нацистського) тоталітарних режимів в Україні та заборону пропаганди їхньої символіки»

Ерастов Степан Іванович (19 грудня 1856 (1 січня 1857), Катеринодар —13 квітня 1933, Сухумі) — український громадсько-політичний діяч, меценат українського культурного руху на Кубані, один із засновників Української Центральної Ради.

Степан Ерастов народився у Катеринодарі 19 грудня 1856 р. в родині священика. Середню освіту Степан Ерастов здобував у ставропільській гімназії. Тут він познайомився з діячами народовольського руху. Таке зацікавлення не залишилось непоміченим для поліції, тому у 1875 юнак зазнав першого поліційного обшуку на своїй квартирі. Вищу освіту отримував, навчаючись на математичному факультеті Київського університету. Під час навчання у Києві першого жовтня 1878 р. вступив до нелегального товариства «Кіш». За «неблагонадійність» був виключений з університету, після чого продовжив здобувати вищу освіту на юридичному факультеті Петербурзького університету. 1882 Ерастова було заарештовано за зв'язки з народниками. Після перебування в різних в'язницях три роки прожив на засланні в Казахстані. В серпні 1886 Степану Ерастову вдалось повернутись на Кубань.

Живучи на Кубані, Ерастов активно займався громадською і політичною діяльністю, широко пропагував українську культуру і мову. За його сприяння у 1901 р. в Катеринодарі було створено місцевий осередок Революційної української партії. Брав участь у революції 1905-06 рр., заснував друкарню революційної літератури. В 1906 році домігся відкриття кубанського осередку Просвіти. У 1917 році Ерастова було обрано членом УЦР як делегата від Кубані. А в квітні 1917-го, як найстарішого українського діяча його було обрано головою Всеукраїнського національного конгресу. У 1920-тих рр. брав активну участь в українізації на Кубані, писав мемуари, які частково друкувалися в українських академічних часописах. Помер Степан Ерастов 13 квітня 1933 року в місті Сухумі.

Інформаційна довідка

Оскільки провулок Ягідний вже існує в іншому районі Києва, проектна назва не може бути залишена без змін.

Мару́ся Чура́й (1625–1653) — напівлегендарна українська народна співачка та поетеса часів Хмельниччини, яка, за переказами, жила в Полтаві. Їй приписують авторство низки відомих у народі пісень: «Ой не ходи, Грицю», «Котилися вози з гори», «Засвіт встали козаченьки» та інші.

В сучасній українській традиції входить до переліку найвідоміших жінок давньої та сучасної України.

За переказами, Маруся Чурай народилася в 1625 (за іншими версіями — у 1628 або 1629) році в сім'ї козацького сотника Гордія, який був одним із провідників антипольського повстання. Після смерті батька, котрий був одним зі старшин під час Повстання Острянина та у 1638 році як бунтівник спалений на багатті у Варшаві, залишилася жити з матір'ю в Полтаві. Їхній будинок стояв на березі Ворскли, неподалік Хрестовоздвиженського монастиря, що зберігся досі.

В юності дівчина мала багато залицяльників, серед яких був молодий козак Іскра Іван Якович, але своє серце вона віддала Грицю Бобренку (за іншими версіями — Гриць Остапенко), сину хорунжого Полтавського полку, з яким згодом таємно заручилася. Зі спалахом Хмельниччини у 1648 році Гриць вирушив на війну, обіцяючи повернутись. Дівчина чекала на нього 4 роки. Проте коли Гриць повернувся до Полтави, він вже не звертав уваги на Марусю, бо покохав іншу, Ганусю із заможної полтавської сім'ї. Зраджена дівчина не витримала втрати та вирішила отруїти себе зіллям, що вона таємно взяла у місцевої бабусі-відьми, але яке ненароком випив Гриць.

Улітку 1652 року полтавський суд засудив Марусю до страти, але її було амністовано універсалом Богдана Хмельницького, який приніс Іван Іскра. Текст універсалу: «В розумі ніхто не губить, кого щиро любить. Отже, і карати без розуму не доводиться, а тому наказую: зарахувати голову полтавського урядника Гордія Чурая, відрубану ворогами нашими, заради чудових пісень, що вона їх складала. Надалі ж без мого наказу смертних вироків не здійснювати. Марусю Чурай з-під варти звільнити». Для покути дівчина ходила на прощу до Києва, але повернувшись у 1653 році до Полтави померла у віці 28 років, не перенісши смерті коханого (за іншими даними — в 1652 році у Полтаві від сухот невдовзі після амністії або стала монашкою якогось з українських монастирів).

Свої пісні вона найчастіше пише на основі власного життя, тому життєпис Марусі Чурай складено за її ж творами та на основі легенд, переказів, усних спогадів сучасників, записи яких не збереглися.

ПРОТОКОЛ № 3
засідання комісії з питань найменувань

Дата проведення: 22 червня 2018 року
Місце проведення: вулиця Хрещатик, 36, к.512

Присутні: Резніков О.Ю., Шибанов Я.М., Бондаренко В.Д., Бохняк В.Я., Вербич С.О., Демська О.М., Збанацький А.Г., Кальницький М.Б., Кот С.І., Мартиненко-Кушлянський Т.О., Пинзеник О.О., Подобєд П.К., Смілка В.А., Терес Н.В., Тимченко О.В., Хонда М.П., Яловий В.Б.

Відсутні: Пабат О.В.

Запрошені: депутати Київської міської ради – Васильчук В.В., Окопний О.Ю., Сулига Ю.А., начальник управління охорони здоров'я Дніпровської РДА Карабаєв Д.Т., голова правління ПАТ «Київський радіозавод» Сторожук М.К., представники громадськості – Абдулазім С.С., Аболмасова Т., Ахмедов З., Бабенко Д.В., Боголель Я., Булатов Д.С., Вишковський А., Гончаренко Т., Грачова В.П., Гутовська Г.С., Данильчук Д.В., Дорійчук Р.М., Забєліна Н.С., Ковальов О.Г., Кравченко І.І., Крайнов А.А., Кунах Г.Є., Куразов К.Л., Литвинська С.В., Литвинська Л.Ю., Островський П.В., Самолевська О.Й., Тихий Р., Тритяк Г.О., Трофімченко І., Яковлєв В.Є.

Порядок денний:
I. Про хід та результати громадського обговорення перейменування об'єктів міського підпорядкування міста Києва
II. Про найменування нових вулиць
III. Про перейменування вулиці Російської у Дарницькому районі
IV. Про перейменування вулиць
V. Про найменування (присвоєння імен) об'єктів міського підпорядкування
VI. Про перейменування та присвоєння імен юридичним особам

I. Про хід та результати громадського обговорення перейменування об'єктів міського підпорядкування міста Києва

1. СЛУХАЛИ: інформацію секретаря Комісії Шибанова Я.М. щодо результатів громадського обговорення найменування нових вулиць та провулків у Голосіївському районі, а саме:

- вулиця Проектна 12966 Сім'ї Холодних
- вулиця Проектна 12967 Родини Кістяківських

- вулиця Проектна 12968 Володимира Горовиця
- вулиця Проектна 12969 Олени Апанович
- вулиця Проектна 12970 Атени Пашко
- вулиця Проектна 12971 Братів Шеметів
- вулиця Проектна 12972 Архітектора Дяченка
- вулиця Проектна 12973 Юрія Немирича
- провулок Проектний 12974 Костя Гуслистого
- вулиця Проектна 13107 Бульвар Тадея Рильського
- вулиця Проектна 13108 Соломії Павличко
- провулок Проектний 13109 Юрівський
- вулиця Проектна 13110 Валер'яна Підмогильного

ВИРІШИЛИ: враховуючи результати громадського обговорення, підтримати найменування нових вулиць та провулків у Голосіївському районі, а саме:

- вулиця Проектна 12966 Сім'ї Холодних
- вулиця Проектна 12967 Родини Кістяківських
- вулиця Проектна 12968 Володимира Горовиця
- вулиця Проектна 12969 Олени Апанович
- вулиця Проектна 12970 Атени Пашко
- вулиця Проектна 12971 Братів Шеметів
- вулиця Проектна 12972 Архітектора Дяченка
- вулиця Проектна 12973 Юрія Немирича
- провулок Проектний 12974 Костя Гуслистого
- вулиця Проектна 13107 Бульвар Тадея Рильського
- вулиця Проектна 13108 Соломії Павличко
- провулок Проектний 13109 Юрівський
- вулиця Проектна 13110 Валер'яна Підмогильного

та рекомендувати Київському міському голові внести відповідне подання до Київської міської ради.

ГОЛОСУВАЛИ: «за» - 15, «проти» - 0, «утримались» - 1, відсутній Бохняк В.Я.

2. СЛУХАЛИ: інформацію секретаря Комісії Шибанова Я.М. щодо результатів громадського обговорення найменування нових вулиць та провулків у Солом'янському районі, а саме:

- вулиця Проектна 12975 Дмитра Григоровича
- вулиця Проектна 12976 Сергія Висоцького
- провулок Проектний 12977 Сарматський
- вулиця Проектна12978 Архипа Люльки
- вулиця Проектна 13017 Пилипа Коновала
- вулиця Проектна 13023 Кирила Гвоздика
- вулиця Проектна 13057 Михайла Лучкая
- вулиця Проектна 13058 Ніла Хасевича
- вулиця Проектна 13106 Сергія Шишка
- вулиця Проектна 13111 Федора Андерса

- вулиця Весняна	Професора Делоне
- вулиця Калинова	Олександра Богомазова
- вулиця Колоскова	Антона Ждановича
- вулиця Крейсера «Аврора»	Ганни Арендт
- вулиця Межова	Скіфська
- вулиця Нова	Сильвестра Косова
- вулиця Пшенична	Ґренджі-Донського
- вулиця Соснова	Василя Седляра
- вулиця Яблунева	Івана Білика
- вулиця Ягідна	Генерала Павленка
- вулиця Янтарна	Михайла Дерегуса
- провулок Крейсера «Аврора»	Степана Ерастова
- провулок Радянський	Костянтина Михальчука
- провулок Ягідний	Марусі Чурай

ВИРІШИЛИ: враховуючи результати громадського обговорення, підтримати найменування нових вулиць та провулків у Солом'янському районі, а саме:

- вулиця Проектна 12975	Дмитра Григоровича
- вулиця Проектна 12976	Сергія Висоцького
- провулок Проектний 12977	Сарматський
- вулиця Проектна12978	Архипа Люльки
- вулиця Проектна 13017	Пилипа Коновала
- вулиця Проектна 13023	Кирила Гвоздика
- вулиця Проектна 13057	Михайла Лучкая
- вулиця Проектна 13058	Ніла Хасевича
- вулиця Проектна 13106	Сергія Шишка
- вулиця Проектна 13111	Федора Андерса
- вулиця Весняна	Професора Делоне
- вулиця Калинова	Олександра Богомазова
- вулиця Колоскова	Антона Ждановича
- вулиця Крейсера «Аврора»	Ганни Арендт
- вулиця Межова	Скіфська
- вулиця Нова	Сильвестра Косова
- вулиця Пшенична	Ґренджі-Донського
- вулиця Соснова	Василя Седляра
- вулиця Яблунева	Івана Білика
- вулиця Ягідна	Генерала Павленка
- вулиця Янтарна	Михайла Дерегуса
- провулок Крейсера «Аврора»	Степана Ерастова
- провулок Радянський	Костянтина Михальчука
- провулок Ягідний	Марусі Чурай

та рекомендувати Київському міському голові внести відповідне подання до Київської міської ради.

ГОЛОСУВАЛИ: «за» - 16, «проти» - 0, «утримались» - 1.

3. СЛУХАЛИ: інформацію секретаря Комісії Шибанова Я.М. щодо результатів громадського обговорення найменування скверів у місті Києві, а саме:

- присвоєння скверу на вулиці Василя Порика між будинками 7-9 у Подільському районі імені Кузьми Скрябіна (пропозиція 1);
- найменування скверу на вулиці Василя Порика між будинками 7-9 у Подільському районі – «Виноградар» (пропозиція 2);

ВИРІШИЛИ: враховуючи результати громадського обговорення, підтримати присвоєння скверу на вулиці Василя Порика між будинками 7-9 у Подільському районі імені Кузьми Скрябіна та рекомендувати Київському міському голові внести відповідне подання до Київської міської ради.

ГОЛОСУВАЛИ: «за» - 16, «проти» - 0, «утримались» - 1.

- присвоєння скверу на розі вулиць Сурикова та Повітрофлотського проспекту у Солом'янському районі ім'я Бориса Нємцова;

ВИРІШИЛИ: враховуючи результати громадського обговорення, підтримати присвоєння скверу на розі вулиць Сурикова та Повітрофлотського проспекту у Солом'янському районі імені Бориса Нємцова та рекомендувати Київському міському голові внести відповідне подання до Київської міської ради.

ГОЛОСУВАЛИ: «за» - 15, «проти» - 0, «утримались» - 2.

- присвоєння скверу біля площі Петра Кривоноса, де розташований Паровоз – пам'ятник, назви Залізничний;

ВИРІШИЛИ: враховуючи результати громадського обговорення, підтримати присвоєння скверу біля площі Петра Кривоноса, до розташований Паровоз – пам'ятник, назви Залізничний та рекомендувати Київському міському голові внести відповідне подання до Київської міської ради.

ГОЛОСУВАЛИ: «за» - 17, «проти» - 0, «утримались» - 0.

4. СЛУХАЛИ: інформацію секретаря Комісії Шибанова Я.М. щодо результатів громадського обговорення перейменування вулиць, площ та провулку, а саме:

- вулиці Механізаторів у Солом'янському районі на вулицю Максима Шаповала;

ВИРІШИЛИ: враховуючи результати громадського обговорення, підтримати (з редакційною правкою) перейменування вулиці Механізаторів у Солом'янському районі на вулицю Генерала Шаповала та рекомендувати Київському міському голові внести відповідне подання до Київської міської ради.

ГОЛОСУВАЛИ: «за» - 16, «проти» - 0, «утримались» - 1.

- вулиці Толстого у Деснянському районі на вулицю Володимира Беца;

ВИРІШИЛИ: враховуючи результати громадського обговорення, підтримати перейменування вулиці Толстого у Деснянському районі на вулицю Володимира Беца та рекомендувати Київському міському голові внести відповідне подання до Київської міської ради.

ГОЛОСУВАЛИ: «за» - 17, «проти» - 0, «утримались» - 0.

- площі Новоросійської у Дніпровському районі на площу Чернігівську;

ВИРІШИЛИ: враховуючи результати громадського обговорення, підтримати перейменування площі Новоросійської у Дніпровському районі на площу Чернігівську та рекомендувати Київському міському голові внести відповідне подання до Київської міської ради.

ГОЛОСУВАЛИ: «за» - 16, «проти» - 0, «утримались» - 1.

- присвоєння назви провулку, який пролягає від вулиці Митрополита Сабодана, у Деснянському районі назви «провулок Ковтунівський»;

ВИРІШИЛИ: враховуючи результати громадського обговорення, підтримати присвоєння назви провулку, який пролягає від вулиці Митрополита Сабодана, у Деснянському районі назви «провулок Ковтунівський»та рекомендувати Київському міському голові внести відповідне подання до Київської міської ради.

ГОЛОСУВАЛИ: «за» - 16, «проти» - 0, «утримались» - 1.

- вулиці Івана Кудрі у Печерському районі на вулицю Дмитра Донцова;

ВИРІШИЛИ: враховуючи результати громадського обговорення, підтримати перейменування вулиці Івана Кудрі у Печерському районі на вулицю Дмитра Донцова та рекомендувати Київському міському голові внести відповідне подання до Київської міської ради.

ГОЛОСУВАЛИ: «за» - 14, «проти» - 2, «утримались» - 1.

- перейменування вулиці Саратовської у Шевченківському районі на вулицю Героїв Базару;

ВИРІШИЛИ: направити результати громадського обговорення на додаткову перевірку до Департаменту інформаційно-комунікаційних технологій виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації), після проведення якої повторно розглянути питання на наступному засіданні Комісії.

ГОЛОСУВАЛИ: «за» - 17, «проти» - 0, «утримались» - 0.

- площі Льва Толстого у Шевченківському районі на площу Євгена Чикаленка.

ВИРІШИЛИ: враховуючи результати громадського обговорення, не підтримати перейменування площі Льва Толстого у Шевченківському районі на площу Євгена Чикаленка.

ГОЛОСУВАЛИ: «за» - 17, «проти» - 0, «утримались» - 0.

5. СЛУХАЛИ: інформацію секретаря Комісії Шибанова Я.М. щодо результатів громадського обговорення питання перейменування Центральної районної бібліотеки імені Аркадія Гайдара для дітей у Оболонському районі на Центральну районну бібліотеку імені Героїв Небесної Сотні для дітей.

ВИРІШИЛИ: враховуючи результати громадського обговорення, підтримати перейменування Центральної районної бібліотеки імені Аркадія Гайдара для дітей у Оболонському районі на Центральну районну бібліотеку імені Героїв Небесної Сотні для дітей та рекомендувати Київському міському голові внести відповідне подання до Київської міської ради.

ГОЛОСУВАЛИ: «за» - 16, «проти» - 0, «утримались» - 1.

II. Про найменування нових вулиць (рекомендувати для винесення на громадське обговорення):

6. СЛУХАЛИ: звернення народного депутата України Суслової І. М. стосовно найменування вулиці Проектної 13112 у Дарницькому районі на честь Кизила А. О.

ВИРІШИЛИ: підтримати найменування вулиці Проектної 13112 у Дарницькому районі на честь Андрія Кизила та рекомендувати для винесення на громадське обговорення.

ГОЛОСУВАЛИ: «за» - 17, «проти» - 0, «утримались» - 0.

7. СЛУХАЛИ: звернення депутата Київської міської ради Бохняка В. Я. стосовно найменування вулиці Проектної 13114 у Дарницькому районі на честь Петра Радзіня.

ВИРІШИЛИ: підтримати найменування вулиці Проектної 13114 у Дарницькому районі на честь Петра Радзіня та рекомендувати для винесення на громадське обговорення.

ГОЛОСУВАЛИ: «за» - 16, «проти» - 0, «утримались» - 1.

8. СЛУХАЛИ: звернення гаражного будівельного кооперативу «АТОВЕЦЬ» стосовно найменування Проектної вулиці у Деснянському районі на честь Героїв АТО.

ВИРІШИЛИ: зняти питання з розгляду, оскільки, за інформацією члена Комісії, начальника відділу містобудівного аналізу та ведення кадастрової інформації Департаменту містобудування та архітектури виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації) Смілки В.А., зазначена вулиця вже найменована згідно із рішенням Київської міської ради від 28.04.2011 № 156/5543 «Про найменування нових вулиць та провулків у котеджному селищі «Деснянське» в Деснянському районі м. Києва.

III. Про перейменування вулиці Російської у Дарницькому районі (рекомендувати для винесення на громадське обговорення):

9. СЛУХАЛИ: звернення депутата Київської міської ради Пинзеник О. О. стосовно перейменування вулиці Російської у Дарницькому районі на честь Аміни Окуєвої.

10. СЛУХАЛИ: звернення громадської спілки «Асоціація ветеранів війни, учасників АТО, членів сімей загиблих (померлих) та інвалідів війни м. Києва» стосовно перейменування вулиці Російської у Дарницькому районі м. Києва на вулицю Юрія Литвинського.

11. СЛУХАЛИ: звернення ПАТ «Київський радіозавод» стосовно перейменування вулиці Російської у Дарницькому районі м. Києва на вулицю Дмитра Топчія.

ВИРІШИЛИ: за пропозицією голови Комісії Резнікова О.Ю. перенести розгляд зазначених пропозицій на продовження засідання (орієнтовно 06.07.2018), запропонувати суб'єктам подання пропозицій за цей час узгодити можливість увічнення пам'яті про Аміну Окуєву, Юрія Литвинського та Дмитра Топчія шляхом найменування (перейменування) інших вулиць Києва (а не тільки вулиці Російської).

IV. Про перейменування вулиць (рекомендувати для винесення на громадське обговорення):

12. СЛУХАЛИ: звернення громадської організації «Київська крайова організація Всеукраїнського лікарського товариства» стосовно перейменування вулиці Панельної у Дніпровському районі міста Києва на вулицю Андрія Аболмасова.

ВИРІШИЛИ: підтримати перейменування вулиці Панельної у Дніпровському районі міста Києва на вулицю Андрія Аболмасова та рекомендувати для винесення на громадське обговорення.

ГОЛОСУВАЛИ: «за» - 17, «проти» - 0, «утримались» - 0.

Голова Комісії оголосив перерву у засіданні до 06.07.2018

Голова комісії О.Резніков

Секретар комісії Я.Шибанов

ПРОТОКОЛ № 6
засідання комісії з питань найменувань

Дата проведення: 08 та 13 грудня 2017 року
Місце проведення: вулиця Хрещатик, 36, к.514 та сесійна зала

Присутні: Резніков О.Ю., Шибанов Я.М., Бохняк В.Я., Вербич С.О., Збанацький А.Г., Кальницький М.Б., Мартиненко-Кушлянський Т.О., Мельник І.В., Подобєд П.К., Смілка В.А., Тимченко О.В., Хонда М.П.

Відсутні: Бенюк Б.М., Березницька Л.І., Білокінь С.І., Демська О.М., Терес Н.В.

Запрошені: народні депутати України – Заліщук С.П., Лещенко С.А., Найєм М., депутати Київської міської ради – Вахель Ю.В., Гусовський С.М., Пинзеник О.О., головний спеціаліст відділу з питань внутрішньої політики та зв'язків з громадськістю Солом'янської районної в місті Києві державної адміністрації Степанченко Н.А., представники громадськості – Адаменко П., Ахмедов З.Б., Бірюкова В.Ф., Блащук Ю., Боголей Я.О., Гнаткевич Ю., Гончаренко Т., Довгалюк Я.І., Зінченко В., Кобелєв М.В., Коваленко О.Л., Костилєв М.В., Кулаков А., Мотовиловець Ю.Л., Музичук Д.Д., Мусаєва С., Піскун В.М., Подчашинський О.О., Притула О., Рильський М.Г., Рілов Р.О., Рубальська В.Л., Самаруха О.Д., Трофімченко І., Філіпп І., Чижиков Г.

Порядок денний:
I. Про перейменування вулиць, проспекту, площі, скверів та бібліотеки
II. Про найменування нових вулиць
III. Про перейменування вулиць, провулку, площі та скверу
IV. Про перейменування скверу на просп. Василя Порика між будинками 7-а–9-а
V. Про перейменування об'єктів міського підпорядкування
VI. Про перейменування залізничних станцій
VII. Різне

I. Про перейменування вулиць, проспекту, площі, скверів та бібліотеки (рекомендувати для винесення на громадське обговорення)

1. СЛУХАЛИ: доручення Київського міського голови стосовно найменування скверу на розі вулиць Сурикова та Повітрофлотського проспекту на честь Б. Нємцова.

ВИРІШИЛИ: підтримати найменування скверу на розі вулиць Сурикова та Повітрофлотського проспекту на честь Б. Немцова та рекомендувати для винесення на громадське обговорення.

ГОЛОСУВАЛИ: «за» - 8, «проти» - 4, «утримались» - 0.

2. СЛУХАЛИ: звернення народного депутата України С. Лещенка стосовно повернення до розгляду питання перейменування скверу імені Чкалова на сквер імені Павла Шеремета.

ВИРІШИЛИ: оскільки пропозиція про перейменування не підтримана 2/3 присутніх членів комісії, рішення щодо перейменування скверу імені Чкалова на сквер імені Павла Шеремета не прийнято.

ГОЛОСУВАЛИ: «за» - 4, «проти» - 3, «утримались» - 5.

3. СЛУХАЛИ: звернення Міністерства оборони України стосовно перейменування вулиці Механізаторів у Солом'янському районі на вулицю Максима Шаповала.

ВИРІШИЛИ: підтримати перейменування вулиці Механізаторів у Солом'янському районі на вулицю Максима Шаповала та рекомендувати для винесення на громадське обговорення.

ГОЛОСУВАЛИ: «за» - 12, «проти» - 0, «утримались» - 0.

4. СЛУХАЛИ: звернення депутата Київської міської ради Пинзеник О. О. щодо перейменування проспекту Космонавта Комарова у Солом'янському районі на честь Блаженнійшого Любомира Гузара.

ВИРІШИЛИ: за погодженням з суб'єктом подання зняти питання з розгляду на доопрацювання.

5. СЛУХАЛИ: звернення депутата Київської міської ради Пинзеник О. О. щодо перейменування вулиць Льва Толстого:

- у Дарницькому районі на честь Феофіла Яновського;

ВИРІШИЛИ: за погодженням з суб'єктом подання зняти питання з розгляду на доопрацювання

- у Деснянському районі – на честь Володимира Беца.

ВИРІШИЛИ: підтримати перейменування вулиці Льва Толстого у Деснянському районі – на честь Володимира Беца та рекомендувати для винесення на громадське обговорення.

ГОЛОСУВАЛИ: «за» - 11, «проти» - 0, «утримались» - 1.

6. СЛУХАЛИ: звернення депутата Київської міської ради Мухи В. В. стосовно перейменування площі Новоросійської у Дніпровському районі на площу Чернігівську.

ВИРІШИЛИ: підтримати перейменування площі Новоросійської у Дніпровському районі на площу Чернігівську та рекомендувати для винесення на громадське обговорення.

ГОЛОСУВАЛИ: «за» - 12, «проти» - 0, «утримались» - 0.

7. СЛУХАЛИ: звернення депутата Київської міської ради Гусовського С. М. стосовно перейменування вулиці Стадіонної у Солом'янському районі на честь Мераба Мамардашвілі.

ВИРІШИЛИ: оскільки пропозиція про перейменування не підтримана 2/3 присутніх членів комісії, рішення щодо перейменування вулиці Стадіонної у Солом'янському районі на честь Мераба Мамардашвілі не прийнято.

ГОЛОСУВАЛИ: «за» - 5, «проти» - 3, «утримались» - 4.

8. СЛУХАЛИ: звернення депутата Київської міської ради Сиротюка Ю. М. стосовно перейменування вулиці Івана Кудрі у Печерському районі на вулицю Дмитра Донцова.

ВИРІШИЛИ: підтримати перейменування вулиці Івана Кудрі у Печерському районі на вулицю Дмитра Донцова та рекомендувати для винесення на громадське обговорення.

ГОЛОСУВАЛИ: «за» - 10, «проти» - 1, «утримались» - 1.

9. СЛУХАЛИ: звернення народного депутата України Левченка Ю. В. стосовно перейменування Центральної районної бібліотеки для дітей імені Аркадія Гайдара Оболонського району на честь Героїв Небесної Сотні.

ВИРІШИЛИ: підтримати перейменування Центральної районної бібліотеки для дітей імені Аркадія Гайдара Оболонського району на честь Героїв Небесної Сотні та рекомендувати для винесення на громадське обговорення.

ГОЛОСУВАЛИ: «за» - 12, «проти» - 0, «утримались» - 0.

II. Про найменування нових вулиць (рекомендувати для винесення на громадське обговорення)

10. СЛУХАЛИ: інформацію секретаря Комісії щодо пропозицій про найменування нових вулиць у Голосіївському районі:

вулиця Проектна 12966	Сім'ї Холодних
вулиця Проектна 12967	Родини Кістяківських
вулиця Проектна 12968	Володимира Горовиця
вулиця Проектна 12969	Олени Апанович
вулиця Проектна 12970	Атени Пашко
вулиця Проектна 12971	Братів Шеметів

вулиця Проектна 12972	Архітектора Дяченка
вулиця Проектна 12973	Юрія Немирича
провулок Проектний 12974	Костя Гуслистого
вулиця Проектна 13107	Бульвар Тадея Рильського
вулиця Проектна 13108	Соломії Павличко
провулок Проектний 13109	Юрівський
вулиця Проектна 13110	Валер'яна Підмогильного

ВИРІШИЛИ: підтримати найменування нових вулиць у Голосіївському районі:

вулиця Проектна 12966	Сім'ї Холодних
вулиця Проектна 12967	Родини Кістяківських
вулиця Проектна 12968	Володимира Горовиця
вулиця Проектна 12969	Олени Апанович
вулиця Проектна 12970	Атени Пашко
вулиця Проектна 12971	Братів Шеметів
вулиця Проектна 12972	Архітектора Дяченка
вулиця Проектна 12973	Юрія Немирича
провулок Проектний 12974	Костя Гуслистого
вулиця Проектна 13107	Бульвар Тадея Рильського
вулиця Проектна 13108	Соломії Павличко
провулок Проектний 13109	Юрівський
вулиця Проектна 13110	Валер'яна Підмогильного

та рекомендувати для винесення на громадське обговорення.
ГОЛОСУВАЛИ: «за» - 11, «проти» - 0, «утримались» - 0, відсутні - 1.

11. СЛУХАЛИ: інформацію секретаря Комісії щодо пропозицій про найменування нових вулиць у Солом'янському районі

вулиця Проектна 12975	Дмитра Григоровича
вулиця Проектна 12976	Сергія Висоцького
провулок Проектний 12977	Сарматський
вулиця Проектна12978	Архипа Люльки
вулиця Проектна 13017	Пилипа Коновала
вулиця Проектна 13023	Кирила Гвоздика
вулиця Проектна 13057	Михайла Лучкая
вулиця Проектна 13058	Ніла Хасевича
вулиця Проектна 13106	Сергія Шишка
вулиця Проектна 13111	Федора Андерса
вулиця Весняна	Професора Делоне
вулиця Калинова	Олександра Богомазова
вулиця Колоскова	Антона Ждановича
вулиця Крейсера «Аврора»	Ганни Арендт
вулиця Межова	Скіфська
вулиця Нова	Сильвестра Косова
вулиця Пшенична	Ґренджі-Донського
вулиця Соснова	Василя Седляра
вулиця Яблунева	Івана Білика

вулиця Ягідна	Генерала Павленка
вулиця Янтарна	Михайла Дерегуса
провулок Крейсера «Аврора»	Степана Ерастова
провулок Радянський	Костянтина Михальчука
провулок Ягідний	Марусі Чурай

ВИРІШИЛИ: підтримати найменування нових вулиць у Солом'янському районі:

вулиця Проектна 12975	Дмитра Григоровича
вулиця Проектна 12976	Сергія Висоцького
провулок Проектний 12977	Сарматський
вулиця Проектна12978	Архипа Люльки
вулиця Проектна 13017	Пилипа Коновала
вулиця Проектна 13023	Кирила Гвоздика
вулиця Проектна 13057	Михайла Лучкая
вулиця Проектна 13058	Ніла Хасевича
вулиця Проектна 13106	Сергія Шишка
вулиця Проектна 13111	Федора Андерса
вулиця Весняна	Професора Делоне
вулиця Калинова	Олександра Богомазова
вулиця Колоскова	Антона Ждановича
вулиця Межова	Скіфська
вулиця Нова	Сильвестра Косова
вулиця Пшенична	Ґренджі-Донського

вулиця Соснова	Василя Седляра
вулиця Яблунева	Івана Білика
вулиця Ягідна	Генерала Павленка
вулиця Янтарна	Михайла Дерегуса
провулок Крейсера «Аврора»	Степана Ерастова
провулок Радянський	Костянтина Михальчука
провулок Ягідний	Марусі Чурай

та рекомендувати для винесення на громадське обговорення.
ГОЛОСУВАЛИ: «за» - 11, «проти» - 0, «утримались» - 0, відсутні - 1.

ВИРІШИЛИ: підтримати найменування нових вулиць у Солом'янському районі:

вулиця Крейсера «Аврора»	Ганни Арендт

та рекомендувати для винесення на громадське обговорення.
ГОЛОСУВАЛИ: «за» - 8, «проти» - 1, «утримались» - 2, відсутні - 1.

III. Про перейменування вулиць, провулку, площі та скверу (рекомендувати для винесення на громадське обговорення)

12. СЛУХАЛИ: звернення Просвітницького центру національного відродження імені Євгена Чикаленка стосовно перейменування площі Льва Толстого у Шевченківському районі на площу Євгена Чикаленка.
ВИРІШИЛИ: підтримати перейменування площі Льва Толстого у Шевченківському районі на площу Євгена Чикаленка та рекомендувати для винесення на громадське обговорення.
ГОЛОСУВАЛИ: «за» - 11, «проти» - 0, «утримались» - 0, відсутні - 1.

13. СЛУХАЛИ: звернення Національної музичної академії України імені П. І. Чайковського стосовно перейменування вулиці Тираспільської у Подільському та Шевченківському районах на честь Стефана Турчака.
ВИРІШИЛИ: не підтримати перейменування вулиці Тираспільської у Подільському та Шевченківському районах на честь Стефана Турчака.
ГОЛОСУВАЛИ: «за» - 9, «проти» - 0, «утримались» - 1, відсутні - 2.

14. СЛУХАЛИ: звернення Деснянської районної в місті Києві державної адміністрації та гр. Кижлай Т. І. щодо присвоєння провулку, який пролягає від вулиці Митрополита Володимира Сабодана, у Деснянському районі назви «провулок Ковтунівка».

ВИРІШИЛИ: підтримати присвоєння провулку, який пролягає від вулиці Митрополита Володимира Сабодана, у Деснянському районі назви «провулок Ковтунівський» та рекомендувати для винесення на громадське обговорення.

ГОЛОСУВАЛИ: «за» - 9, «проти» - 0, «утримались» - 1, відсутні - 2.

15. СЛУХАЛИ: звернення Державної установи «Національний інститут хірургії та трансплантології імені О.О. Шалімова» стосовно перейменування частини вулиці Героїв Севастополя (від перехрестя з проспектом Космонавта Комарова до її кінця) у Солом'янському районі на вулицю Олександра Шалімова.

ВИРІШИЛИ: оскільки пропозиція про перейменування не підтримана 2/3 присутніх членів комісії, рішення щодо перейменування частини вулиці Героїв Севастополя (від перехрестя з проспектом Космонавта Комарова до її кінця) у Солом'янському районі на вулицю Олександра Шалімова не прийнято.

ГОЛОСУВАЛИ: «за» - 2, «проти» - 0, «утримались» - 8, відсутні - 2.

16. СЛУХАЛИ: звернення Громадської ради при Солом'янській районній в місті Києві державній адміністрації стосовно присвоєння скверу біля площі Петра Кривоноса, де розташований Паровоз – пам'ятник, назви «Залізничний».

ВИРІШИЛИ: підтримати присвоєння скверу біля площі Петра Кривоноса, де розташований Паровоз – пам'ятник, назви Залізничний та рекомендувати для винесення на громадське обговорення.

ГОЛОСУВАЛИ: «за» - 10, «проти» - 0, «утримались» - 0, відсутні - 2.

IV. Про перейменування скверу на просп. Василя Порика між будинками 7-а – 9-а (рекомендувати для винесення на громадське обговорення)

17. СЛУХАЛИ: звернення депутата Київської міської ради Окопного О. Ю. стосовно присвоєння скверу на просп. Василя Порика між будинками 7-а – 9-а у Подільському районі імені Кузьми Скрябіна.

ВИРІШИЛИ: оскільки пропозиція про присвоєння назви не підтримана 2/3 присутніх членів комісії, рішення щодо присвоєння скверу на просп. Василя Порика між будинками 7-а – 9-а у Подільському районі імені Кузьми Скрябіна не прийнято.

ГОЛОСУВАЛИ: «за» - 5, «проти» - 0, «утримались» - 5, відсутні - 2.

18. СЛУХАЛИ: звернення голови громадського об'єднання «Форум ЮА-ВЕТ», заступника голови Громадської ради при Подільській районній в місті Києві державній адміністрації Коваленка О. Л. стосовно присвоєння

скверу на вулиці Василя Порика між будинками 7-9 у Подільському районі назви «Виноградар».

ВИРІШИЛИ: оскільки пропозиція про присвоєння назви не підтримана 2/3 присутніх членів комісії, рішення щодо присвоєння скверу на вулиці Василя Порика між будинками 7-9 у Подільському районі назви «Виноградар» не прийнято.

ГОЛОСУВАЛИ: «за» - 5, «проти» - 0, «утримались» - 5, відсутні - 2.

СЛУХАЛИ: пропозицію голови Комісії щодо винесення на громадське обговорення обох пропозицій про присвоєння назви.

ВИРІШИЛИ: підтримати присвоєння скверу на вулиці Василя Порика між будинками 7-9 у Подільському районі та рекомендувати для винесення на громадське обговорення двох пропозицій (про присвоєння імені Кузьми Скрябіна та назви «Виноградар»).

ГОЛОСУВАЛИ: «за» - 10, «проти» - 0, «утримались» - 0, відсутні - 2.

V. Про перейменування об'єктів міського підпорядкування

19. СЛУХАЛИ: звернення комунального підприємства виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації) «Київкінофільм» стосовно результатів громадського обговорення питання перейменування кінотеатру «Ленінград» на кінотеатр «Дніпро».

ВИРІШИЛИ: враховуючи результати громадського обговорення, підтримати перейменування кінотеатру «Ленінград» на кінотеатр «Дніпро» та рекомендувати Київській міській раді підтримати відповідний проект рішення.

ГОЛОСУВАЛИ: «за» - 11, «проти» - 0, «утримались» - 0, відсутні - 1.

20. СЛУХАЛИ: звернення Оболонської районної в місті Києві державної адміністрації стосовно перейменування бібліотеки ім. Саші Чекаліна для дітей в Оболонському районі на Бібліотеку на Пріорці для дітей.

ВИРІШИЛИ: зняти питання з розгляду, запропонувати суб'єкту подання уточнити варіанти перейменування бібліотеки.

VI. Про перейменування залізничних станцій

21. СЛУХАЛИ: звернення виробничого підрозділу «Київська дирекція залізничних перевезень» стосовно перейменування залізничної станції Київ-Петрівка.

ВИРІШИЛИ: враховуючи попередні рішення комісії щодо комплексного вирішення питання перейменування станції метрополітену «Петрівка» та залізничної станції Київ-Петрівка, рекомендувати суб'єкту подання

перейменувати залізничну станцію Київ-Петрівка на залізничну станцію Почайна.

ГОЛОСУВАЛИ: «за» - 10, «проти» - 0, «утримались» - 0, відсутні - 2.

22. СЛУХАЛИ: звернення виробничого підрозділу «Київська дирекція залізничних перевезень» стосовно перейменування залізничних станцій Святошин та Дарниця, які знаходяться на території міста Києва.

ВИРІШИЛИ: не підтримати перейменування залізничних станцій Святошин та Дарниця на залізничні станції Київ-Святошин та Київ-Дарниця відповідно.

ГОЛОСУВАЛИ: «за» - 10, «проти» - 0, «утримались» - 0, відсутні - 2.

VII. Різне

23. СЛУХАЛИ: звернення Українського інституту національної пам'яті стосовно перейменування проспекту Правди у Подільському районі.

ВИРІШИЛИ: запропонувати членам комісії подати конкретні пропозиції стосовно перейменування проспекту Правди у Подільському районі.

24. СЛУХАЛИ: звернення Департаменту містобудування та архітектури виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації) щодо розгляду проекту рішення Київської міської ради «Про найменування та уточнення назв вулиць, провулків міста Києва».

ВИРІШИЛИ:

- підтримати уточнення назв вулиць та провулку у місті Києві:

вулиця Річна – вулиця Річкова

вулиця Златоустівська – вулиця Золотоустівська

вулиця Коперніка - вулиця Коперника

вулиця Залежна – вулиця Залужна

провулок Залежний – провулок Залужний

та рекомендувати Київській міській раді підтримати відповідний проект рішення;

- доопрацювати питання найменування нових вулиць та провулку в Деснянському районі (Дачна 1, Дачна 2, Дачна 3, Дачна 4, Дачна 5 та провулок Милославський), запропонувати членам комісії подати конкретні пропозиції стосовно найменування цих вулиць та провулку, просити Департамент містобудування та архітектури надати картосхему їх розташування.

ГОЛОСУВАЛИ: «за» - 10, «проти» - 0, «утримались» - 0, відсутні - 2.

Голова комісії О.Резніков

Секретар комісії Я.Шибанов

Заступник міського голови –
секретар Київської міської ради

Березнікову О.І.
Мусі В.В.
Гаршиній Г.А.

Прошу розглянути проект рішення від 21.02.2019 №08/231- 895/ПР в установленому порядку.

Пихтіній О.М.

Для контролю за проходженням та тиражування.

Павлову Ю.С.
Юнаковій С.М.
Мондриївському В.М. – до відома

В.ПРОКОПІВ

"21" лютого 2019 року
№ 08/231 – 895/ПР

08/231-895/ПР
21.02.2019

УКРАЇНА

ВИКОНАВЧИЙ ОРГАН КИЇВСЬКОЇ МІСЬКОЇ РАДИ
(КИЇВСЬКА МІСЬКА ДЕРЖАВНА АДМІНІСТРАЦІЯ)

вул. Хрещатик, 36, м. Київ, 01044, тел. (044) 202 71 29, (044) 202 75 58, факс 202 76 41, e-mail: kmda@kma.gov.ua
Контактний центр міста Києва (044) 15 51 Код ЄДРПОУ 00022527
E-mail для електронних звернень громадян: zvernen@kma.gov.ua

20.02.2019 № 009-24р

на № _____ від _____

Київська міська рада

СУПРОВІДНИЙ ЛИСТ

Відповідно до статей 26, 29 Регламенту Київської міської ради, затвердженого рішенням Київської міської ради від 07 липня 2016 року № 579/579, глави 3 розділу VIII Регламенту виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації), затвердженого розпорядженням виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації) від 08 жовтня 2013 року № 1810 за поданням Київського міського голови направляю проект рішення Київської міської ради «Про найменування вулиць та провулків у Солом'янському районі міста Києва».

У відповідності до пункту 3.4 глави 3 розділу VIII Регламенту виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації), затвердженого розпорядженням виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації) від 08 жовтня 2013 року № 1810 інформую, що відповідальним за представлення та супроводження проекту рішення на всіх стадіях розгляду є секретар Комісії з питань найменувань Шибанов Ярослав Миколайович (тел. 235-05-65).

Додатки:
- проект рішення Київради на 2 арк.;
- додаток до проекту рішення на 2 арк.;
- пояснювальна записка на 2 арк.;
- додаткові матеріали на 53 арк.
- електронна версія зазначеного.

173476

Керівник апарату Дмитро ЗАГУМЕННИЙ

Тетяна Гузенко
Маріанна Ільницька 235 05 65